

KOJETÍNSKÝ ZPRAVODAJ

Ročník XXII

Číslo 5

12 Kč

KVĚTEN 2021

PŘIJDE JARO PŘIJDE, ZASE BUDE MÁJ

Jaro je symbolem nového života, naděje a lásky. Teplé slunečné počasí, po pochmurné zimě, láká k procházkám v okolí, kde můžeme pozorovat probouzející se faunu s flórou. Abychom procházky po přírodě trochu zpestřili, rozhodli jsme se instalovat k lokalitě lidově zvané „Cholerák“ několik cedulí s různými úkoly tak, aby zaměstnaly dětem nejen hlavu, ale i tělo. Pohádková stezka začíná u polní cesty za vepřínem, prochází kolem památníku obětem cholery v roce 1831 a končí u Předního a Zadního rybníku, kde se můžou setkat milovníci přírody například s lyskou černou, labutí velkou a mnoha dalšími obyvateli tohoto malebného zákoutí. Při této pohádkové vycházce si můžou nejmenší například zaskákat panáka, pokořit překážkovou dráhu, zaházet si kroužky či šiškami na kýžený cíl, utkat se se švihadlem, či si vzpomenout na některou z pohádek, zazpívat si písničku a navíc se něco dozvědět o správném chování v přírodě. Samozřejmě si tyto dovednosti mohou vyzkoušet a víme, že tak i činí, ti dříve narození. Tuto stezku jsme realizovali na začátku dubna a k našemu milému překvapení se za tuto dobu, až do dnešních dnů, zachovaly všechny herní prvky takřka nedotčené, což v dnešní době není vůbec samozřejmostí a utvrdilo nás to ve víře, že si lidé ještě umí vážit práce a snahy druhých.

Dalším malým potěšením pro korzující městem může být i drobná výstavka loutek za okny Vzdělávacího a informačního centra Kojetín, která má být aspoň malou kompenzací za zavřené výstavní prostory a zároveň příslibem, že už se těšíme na jejich otevření, především pak na vás, návštěvníky našich expozic. Naším snem je tuto drobnou přehlídku loutek oživit se souborem Mimoni a zahrát přes okna, která nás zatím neúprosně dělí od veřejnosti, malé loutkové scénky pro potěšení kolemjdoucích.

Začíná jaro, provoněné rostoucí trávou, květy stromů (omlouvám se alergikům) a nadějí v lepší časy, které jsou už zaručeně za pomyslnými dveřmi. Zatím, i když máme dveře zavřené, mějme otevřená aspoň svá srdce a radujme se z maličkostí, které jsou všude kolem nás.

-miza- foto: L. Šípková, R. Ančinec

Z JEDNÁNÍ RADY MĚSTA KOJETÍNA

Rada města Kojetína se na své 50. schůzi konané dne 26. února 2021 zabývala mimo jiné těmito záležitostmi a přijala následující usnesení:

- **schválila** poskytnutí daru pro ochranu občanů Kojetína ročníku 1951 a starších, formou dvou kusů respira-

torů KN95/FFP2 za celkovou cenu do 22 tis. Kč,

- **pověřila** starostu organizací distribu-

ce prostřednictvím zaměstnanců MěÚ a příspěvkových organizací Města Kojetína.

Rada města Kojetína se na své 51. schůzi konané dne 10. března 2021 zabývala mimo jiné těmito záležitostmi a přijala následující usnesení:

- **vzala na vědomí** kalkulaci cen stravného ve Školní jídelně Kojetín, příspěvkové organizaci, k 1. 4. 2021,

- **schválila** rozpočtové opatření č. 5/2021, kterým se zvyšují:

příjmy o částku 127,27 tis. Kč

výdaje o částku 410,07 tis. Kč

financování o částku 282,80 tis. Kč,

- **souhlasila** s prodejem pozemku p. č. st. 2353 o výměře 52 m², zastavěná plocha a nádvoří (bez č. p./č. ev., stavba technického vybavení ve vlastnictví ČEZ Distribuce, a. s.), ve vlastnictví Města Kojetína, v katastrálním území Kojetín a obci Kojetín, do vlastnictví společnosti ČEZ Distribuce, a. s., za kupní cenu 662 Kč/m² a za podmínky úhrady veškerých nákladů s převodem spojených kupujícím,

- **schválila** prodloužení nájmu obecního bytu č. 19, vel. 2+1, v DPS na ulici Jana Peštuky 1322, Kojetín, před uplynutím sjednané doby nájmu, nájemci za podmínky nájmu na dobu určitou šest měsíců, ostatní podmínky nájmu včetně výše složené jistoty zůstávají v platnosti,

- **vzala na vědomí** zprávu o hospodaření příspěvkové organizace Školní jídelna Kojetín v roce 2020, **schválila** roční účetní závěrku příspěvkové organizace za rok 2020 včetně jejího výsledku hospodaření, **vzala na vědomí** informaci příspěvkové organizace o přijatých úsporných opatřeních v roce 2020 k minimalizaci ztrát, **předložila** zřizovateli návrh na řešení ztráty z doplňkové činnosti za rok 2020, **schválila** vypořádání ztráty příspěvkové organizace Školní jídelny Kojetín za rok 2020 ve výši 148 126,70 Kč úhradou z rezervního fondu Školní jídelny Kojetín tvořeného ze zlepšeného výsledku hospodaření za minulá léta (zejména z doplňkové činnosti) ve výši 80 000 Kč a postupné snižování zbylé ztráty příspěvkové organizace Školní jídelny Kojetín za rok 2020 ve výši 68 126,70 Kč v průběhu dalších let, podmínkou je dosažení zisku v doplňkové činnosti,

- **vzala na vědomí** zprávu o hospodaření příspěvkové organizace Dům dětí a mládeže Kojetín v roce 2020, **schválila** roční účetní závěrku příspěvkové organizace Dům dětí a mládeže Kojetín za rok 2020 včetně jejího výsledku hospodaření, **schválila** rozdělení a převedení kladného výsledku hospodaření za rok 2020 do fondu odměn ve výši 100 000 Kč a do rezervního fondu ve výši 253 326,17 Kč,

- **vzala na vědomí** zprávu o hospodaření příspěvkové organizace Základní škola Kojetín, Svatopluka Čecha 586 v roce 2020, **schválila** roční účetní závěrku příspěvkové organizace Základní škola Kojetín, Svatopluka Čecha 586 za rok 2020 včetně jejího výsledku hospodaření, **schválila** rozdělení a převedení kladného výsledku hospodaření za rok 2020 do rezervního fondu ve výši 65 540,70 Kč a do fondu odměn ve výši 9 200 Kč,

- **vzala na vědomí** zprávu o hospodaření příspěvkové organizace Základní škola Kojetín – nám. Míru 83 v roce 2020, **schválila** roční účetní závěrku příspěvkové organizace Základní škola Kojetín – nám. Míru 83 za rok 2020 včetně jejího výsledku hospodaření, **schválila** rozdělení a převedení kladného výsledku hospodaření za rok 2020 do rezervního fondu ve výši 307 976,76 Kč,

- **vzala na vědomí** zprávu o hospodaření příspěvkové organizace Mateřské školy Kojetín v roce 2020, **schválila** roční účetní závěrku příspěvkové organizace Mateřská škola Kojetín za rok 2020 včetně jejího výsledku hospodaření, **vzala na vědomí** informaci o dosažení vyrovnaného hospodaření příspěvkové organizace Mateřské školy Kojetín v roce 2020,

- **vzala na vědomí** zprávu o hospodaření příspěvkové organizace Městské kulturní středisko Kojetín v roce 2020, **schválila** roční účetní závěrku příspěvkové organizace Městské kulturní středisko Kojetín za rok 2020 včetně jejího výsledku hospodaření, **schválila**

la převedení kladného výsledku hospodaření za rok 2020 do rezervního fondu ve výši 172.527,33 Kč,

- **vzala na vědomí** zprávu o hospodaření příspěvkové organizace Centrum sociálních služeb Kojetín za rok 2020, **schválila** roční účetní závěrku příspěvkové organizace Centrum sociálních služeb Kojetín za rok 2020 včetně jejího výsledku hospodaření, **schválila** rozdělení a převedení kladného výsledku hospodaření za rok 2020 do rezervního fondu 651 865,40 Kč a do fondu odměn Kč 100 000,00 Kč,

- **schválila** uzavření dodatku č. 4 ke smlouvě o dílo na vyhotovení územního plánu Kojetín ze dne 2. 6. 2010 smlouvu o dílo č. 138/2010, ve znění dodatků, jehož předmětem je změna termínu odevzdání na 31. 3. 2021. Dodatek smlouvy je uzavírán mezi objednatel Městem Kojetín a společností Urbanistické středisko Ostrava, s. r. o.,

- **schválila** dodatek č. 14 ke smlouvě o poskytování odborných služeb, jehož předmětem je změna ceny svozu a uložení odpadu právnických a podnikajících fyzických osob. Dodatek je uzavírán mezi Městem Kojetín a TECHNIS Kojetín spol. s r. o.,

- **schválila** uzavření smlouvy o dílo k investiční akci „Rekonstrukce bytu č. 37 v objektu DPS J. Peštuky v Kojetíně“, mezi objednatel Městem Kojetín a zhotovitelem TECHNIS Kojetín spol. s r. o., za nabídkovou cenu 312 847,75 Kč bez DPH. Nabídková cena bude navýšena o příslušnou sazbu DPH platnou v době uzavření smlouvy,

- **jmenovala** členy hodnotící komise pro posouzení a hodnocení nabídek na realizaci veřejných zakázek,

- **pověřila** zástupce zadavatele veřejných zakázek jmenovat členy a náhradníky komisí pro posouzení a hodnocení nabídek veřejných zakázek Města Kojetína v návaznosti na odborné znalosti a znalosti problematiky jednotlivých výběrových řízení ze seznamu členů jmenovaných radou města.

Rada města Kojetína se na své 52. schůzi konané dne 30. března 2021 zabývala mimo jiné těmito záležitostmi a přijala následující usnesení:

- **předložila** návrhy na poskytnutí jednotlivých dotací k projednání a ke schválení zastupitelstvu města na jeho zasedání dne 30. 3. 2021.

- **povolila** Centru sociálních služeb Kojetín, p. o., převod finančních prostředků ve výši 550 000 Kč z rezervního fondu do fondu investic a **uložila** Centru sociálních služeb Kojetín, p. o., odvod z fondu investic do rozpočtu zřizovatele ve výši 550 000 Kč,

- **schválila** zvýšení nájemného za pronájem nebytových prostor a prostor sloužících k podnikání v objektu na ulici 6. května 1373 v Kojetíně, s účinností od 1. 7. 2021, o míru inflace za rok 2020 dle údajů Českého statistického úřadu, tj. o 3,2 %,

- **schválila** zvýšení nájemného o míru inflace za rok 2020 dle údajů Českého statistického úřadu, tj. o 3,2 % u těchto nájemních smluv s účinností od 1. 7. 2021: smlouva o nájmu ze dne 22. 10. 2007, ve znění pozdějších dodatků, uzavřená mezi Městem Kojetín, jako pronajímatelem, a společností Barták Zdeněk s. r. o., jako nájemcem; smlouva o nájmu ze dne 31. 8. 2012, ve znění pozdějších dodatků, uzavřená mezi Městem Kojetín, jako pronajímatelem, a společností Domino Hrdá s. r. o., jako nájemcem; smlouva o nájmu ze dne

22. 12. 2010, ve znění pozdějších dodatků, uzavřená mezi Městem Kojetín, jako pronajímatelem, a Odborným učilištěm a Základní školou, Křenovice, jako nájemcem; smlouva o nájmu ze dne 29. 10. 2018 uzavřená mezi Městem Kojetín, jako pronajímatelem, a Základní uměleckou školou Kojetín, jako nájemcem; smlouva o umístění zařízení ze dne 23. 6. 2000, ve znění pozdějších dodatků, uzavřená mezi Městem Kojetín, jako pronajímatelem, a společností ALIACON, s. r. o., jako nájemcem; smlouva o nájmu ze dne 18. 9. 2015, ve znění pozdějších dodatků, smlouva o nájmu nemovité věci ze dne 6. 9. 2019, ve znění pozdějších dodatků, smlouva o nájmu nemovité věci ze dne 17. 7. 2019, ve znění pozdějších dodatků, uzavřených mezi Městem Kojetín, jako pronajímatelem, a společností Technis Kojetín spol. s r. o., jako nájemcem; smlouva o nájmu nemovité věci ze dne 29. 1. 2020 uzavřená mezi Městem Kojetín, jako pronajímatelem, a TJ Sokol Kojetín, jako nájemcem; zvýšení nájemného o míru inflace za rok 2020 u nájemních smluv na pronájem garáže ve dvorním traktu domu na Masarykově náměstí 54, Kojetín, a u nájemních smluv na pronájem parkovacího místa v gará-

žovém stání domu na ulici Sladovnická 1309, s účinností od 1. 7. 2021,

- **vzala na vědomí** možnost zvýšení nájemného v bytech v majetku Města Kojetína o míru inflace za rok 2020 dle údajů Českého statistického úřadu, tj. o 3,2 %, a **uložila** finančnímu odboru předložit radě města návrh na zvýšení nájemného v bytech v majetku Města Kojetína,

- **schválila** uzavření smlouvy o dílo k investiční akci „Výměna střešní krytiny na objektu bytového domu Sladovnická 1309 v Kojetíně – 3. etapa“. Smlouva je uzavírána mezi objednatelem Městem Kojetín a zhotovitelem Miroslavem Chalánkem, Měrovice nad Hanou, za nabídkovou cenu 344 745 Kč bez DPH. Nabídková cena bude navýšena o příslušnou sazbu DPH platnou v době uzavření smlouvy,

- **souhlasila** s místem a termínem zápisu k předškolnímu vzdělávání do Mateřské školy Kojetín, od školního roku 2021/22: středa a čtvrtek 12. a 13. května 2021, 10–15 hodin v budově MŠ Kojetín, Hanusíkova 10, Kojetín,

- **navrhla** ředitelku Školní jídelny Kojetín, příspěvkové organizace, Hanu Rohovou, do pracovních skupin zaměřených na kvalitu, vzdělávání a evaluaci školního stravování při MŠMT ČR.

Rada města Kojetína se na své 53. schůzi konané dne 9. dubna 2021 zabývala mimo jiné těmito záležitostmi a přijala následující usnesení:

- **schválila** zrušení výběrového řízení – užší řízení na výběr dodavatele stavby „Cyklostezka Kojetín – Tovačov, k. ú. Kojetín“, schváleného usnesením Rady města dne 17. 2. 2021,

- **schválila** výzvu k podání žádosti o účast, výzvu k podání nabídky a zadávací dokumentaci k výběrovému řízení na dodavatele stavby „Cyklostezka Kojetín – Tovačov, k. ú. Kojetín“,

- **schválila** zplnomocnění administrátora výběrového řízení, společnost Regionální agentura pro rozvoj Střední Moravy, k provádění všech nezbytných úkonů spojených s administrací výběrového řízení na dodavatele stav-

by „Cyklostezka Kojetín – Tovačov, k. ú. Kojetín“, a to zejména ke komunikaci s uchazeči, příslušnými úřady, orgány veřejné správy a poskytovatelem dotace – Státním fondem dopravní infrastruktury v rámci Programu pro financování výstavby, nebo oprav cyklistických stezek, nebo zřizování jízdních pruhů pro cyklisty pro rok 2020,

- **pověřila** starostu Leoše Ptáčka, k provádění nezbytných úkonů při zastupování města v rámci výběrového řízení na dodavatele stavby „Cyklostezka Kojetín – Tovačov, k. ú. Kojetín“ a dále k jednání s vybraným dodavatelem stavby „Cyklostezka Kojetín

– Tovačov, k. ú. Kojetín“, a to zejména v záležitostech vyplývajících ze smlouvy o dílo; **pověřila** Romanu Mrázkovou, referenta odboru výstavby, životního prostředí a dopravy Městského úřadu Kojetín k provádění úkonů nezbytných při zastupování města při provádění stavby „Cyklostezka Kojetín – Tovačov, k. ú. Kojetín“, zejména na podepisování protokolů o předání a převzetí staveniště, předávacích protokolů vztahujících se k dílčímu plnění zakázky, zápisu do stavebního deníku stavby a převzetí soupisu vzniklých víceprací a méněprací stavby.

Rada města Kojetína se na své 54. schůzi konané dne 21. dubna 2021 zabývala mimo jiné těmito záležitostmi a přijala následující usnesení:

- **vzala na vědomí** informaci o písemných souhlasech týkajících se pozemků ve vlastnictví města, vydaných starostou města Leošem Ptáčkem na základě svěřené pravomoci za období od 1. ledna 2021 do 12. dubna 2021,

- **souhlasila** se zapojením Základní školy Kojetín, Svatopluka Čecha 586, p. o., do projektu Olomouckého kraje „Obědy do škol v Olomouckém kraji“ financovaného z Operačního programu potravinové a materiální pomoci na

pozici partnera s finančním příspěvkem,

- **neschválila** navýšení neinvestičního příspěvku určeného na finanční krytí nákladů na energie na rok 2021 (účet 502 – spotřeba energií/zřizovatel)

Základní škole Kojetín, Svatopluka Čecha 586, p. o., ve výši 112 000 Kč, dle žádosti příspěvkové organizace,

- **povolila** Základní škole Kojetín, nám. Míru 83, p. o., převod finančních prostředků ve výši 205 000 Kč z rezervního fondu do fondu investic,

- **uložila** Základní škole Kojetín, nám. Míru 83, p. o., odvod z fondu investic do rozpočtu zřizovatele ve výši 205 000 Kč,

- **souhlasila** s vybudováním nových stropních podhledů včetně provedení nové elektroinstalace osvětlení v Základní škole Kojetín, nám. Míru 83, p. o., dle žádosti ZŠ, z rozpočtu města Kojetína v roce 2021,

- **schválila** rozpočtové opatření č. 8/2021, kterým se zvyšují:

příjmy o částku 388,45 tis. Kč

výdaje o částku 388,45 tis. Kč,

- **schválila** uzavření smluv č. 292007 a č. 292029 o dodávce pitné vody a odvádění odpadních vod mezi Městem Kojetínem, jako odběratel a společností Vodovody a kanalizace Přerov, a. s., jako provozovatel, a to na

dobu neurčitou,

- **vzala na vědomí** výpověď nájmu prostor sloužících k podnikání ze smlouvy o nájmu prostor sloužících k podnikání uzavřené dne 14. 8. 2013, ve znění pozdějších dodatků, podanou dne 29. 3. 2021 nájemcem RBP, zdravotní pojišťovnou, s výpovědní dobou tři měsíce,

- **schválila** zveřejnění záměru pronájmu nebytových prostor č. 26, a části prostor č. 20 a č. 27, o celkové výměře cca 29,62 m², ve III. nadzemním podlaží budovy č. p. 1373, stavba občanského vybavení, která je součástí pozemku parc. č. st. 1636/1, zastavěná plocha a nádvoří, na ulici 6. května, to vše v k. ú. Kojetín, za podmínek nájmu na dobu neurčitou, nejdříve od 1. 7. 2021, výši nájemného minimálně 586,20 Kč/m²/rok + zálohy na služby spojené s nájmem,

- **schválila** vydání souhlasu vlastníka nájemci bytu č. 11, vel. 2+1, v DPS na ulici Jana Peštuky 1322, Kojetín, s ubytováním nového člena domácnosti,

- **schválila** prominutí úhrady opravy zařizovacího předmětu bytu – kuchyňské linky nájemci bytu č. 35 v DPS na ulici Jana Peštuky 1322, Kojetín, ve výši 5 771,49 Kč, z důvodu hodného zvláštního zřetele,

- **schválila** ukončení nájmu bytu č. 2, vel. 1+1, ze Smlouvy o nájmu bytu zvláštního určení uzavřené dne 4. 4. 2018, ve znění pozdějších dodatků a změn, s nájemcem dohodou k 30. 4. 2021,

- **neschválila** prominutí náhrady za užívání bytu v domě na ulici Kroměřížská 108, Kojetín, ve výši 10 500 Kč, a **trvá** na úhradě náhrady za užívání bytu ve výši naposledy sjednaného nájemného tj. 3 500 Kč/měsíc za období od 1. 1. 2021 do dne skutečného předání bytu,

- **schválila** uzavření smlouvy o vykonání přezkoumání hospodaření města Kojetína za rok 2021, mezi Městem Kojetínem, jako „zadavatelem“ a firmou OL AUDITING, s. r. o., jako „zhotovitelem“ za celkovou cenu 65.000 Kč + DPH.

Z JEDNÁNÍ ZASTUPITELSTVA MĚSTA KOJETÍNA

Zastupitelstvo města Kojetína se na svém 17. zasedání konaném dne 30. března 2021 zabývalo mimo jiné těmito záležitostmi a přijalo následující usnesení:

- **vzalo na vědomí** zprávu o činnosti Rady města Kojetína, která od zasedání Zastupitelstva města Kojetína dne 26. 1. 2021 jednala čtyřikrát – 17. 2. 2021, 26. 2. 2021, 10. 3. 2021 a 30. 3. 2021,

- **vzalo na vědomí** zprávu o plnění usnesení Zastupitelstva města Kojetína,

- **vzalo na vědomí** zprávu o hospodaření města Kojetína za rok 2020 a závěrečnou zprávu o provedené inventarizaci majetku a závazků Města Kojetína za rok 2020,

- **schválilo** závěrečný účet Města Kojetína za rok 2020, včetně zprávy o přezkoumání hospodaření za rok 2020, a souhlasilo s celoročním hospodařením, a to bez výhrad,

- **schválilo** účetní závěrku Města Kojetína za rok 2020,

- **vzalo na vědomí** informaci o hospodaření zřízených příspěvkových organizací za rok 2020,

- **schválilo** poskytnutí účelové neinvestiční dotace ve výši 15 000 Kč žadateli Myslivecký spolek Morava Kojetín; poskytnutí účelové neinvestiční dotace ve výši 5 000 Kč žadateli Myslivecký spolek „Haná“ Popůvky – Kovalovice; poskytnutí účelové neinvestiční

dotace ve výši 5 000 Kč žadateli Moravská hasičská jednota – hasičský sbor Popůvky; poskytnutí účelové neinvestiční dotace na provoz terénních odlehčovacích služeb ve výši 100 000 Kč žadateli Charita Kojetín; poskytnutí účelové neinvestiční dotace na provoz Charitní ošetrovatelské služby (v domácím prostředí) ve výši 40 000 Kč žadateli Charita Kojetín; poskytnutí účelové neinvestiční dotace ve výši 10 000 Kč žadateli Junák – český skaut, středisko Kojetín, z. s.; poskytnutí účelové neinvestiční dotace ve výši 10 000 Kč žadateli Pionýr, z. s. – Pionýrská skupina Kojetín; poskytnutí účelové neinvestiční dotace ve výši 75 000 Kč žadateli TJ Sokol Kovalovice, z. s.; poskytnutí účelové neinvestiční dotace ve výši 15 000 Kč žadateli Český svaz chovatelů, z. s.; poskytnutí účelové neinvestiční dotace ve výši 175 000 Kč žadateli FK Slavoj Kojetín, z. s.; poskytnutí účelové neinvestiční dotace ve výši 15 000 Kč žadateli Náboženská obec Církve československé husitské v Kojetíně; poskytnutí účelové neinvestiční dotace ve výši 100 000 Kč žadateli TJ Sokol Kojetín, z. s.; poskytnutí účelové neinvestiční dotace ve výši 250 000 Kč

žadateli SK Kojetín 2016, z. s.; poskytnutí účelové neinvestiční dotace ve výši 10 000 Kč žadateli Římskokatolická farnost Kojetín; poskytnutí účelové neinvestiční dotace na provoz terénní sociální služby ve výši 3 000 Kč žadateli KAPPA-HELP, z. s.; poskytnutí účelové neinvestiční dotace ve výši 15 000 Kč žadateli Český svaz včelařů, z. s.; poskytnutí účelové neinvestiční dotace ve výši 5 000 Kč žadateli Kroměřížská dráha, z. s.; poskytnutí účelové neinvestiční dotace ve výši 3 000 Kč žadateli Jdeme Autistům Naproti z. s.; poskytnutí účelové neinvestiční dotace ve výši 3 000 Kč žadateli Společnost pro ranou péči, pobočka pro rodinu Olomouc; poskytnutí účelové neinvestiční dotace ve výši 5 000 Kč žadateli VČELKA sociální služby, o. p. s.; poskytnutí účelové neinvestiční dotace ve výši 1 200 000 Kč žadateli TECHNIS Kojetín spol. s r. o.,

- **neschválilo** poskytnutí účelové neinvestiční dotace na úhradu provozních nákladů Centra denních služeb – Dům sv. Josefa žadateli Charita Kojetín, z důvodu poskytnutí dotací na jiné účely; poskytnutí účelové neinvestiční dotace na provoz Azylového domu pro matky s dětmi v tísni žadateli Charita

Kojetín, z důvodu poskytnutí dotací na jiné účely; poskytnutí účelové neinvestiční dotace na úhradu provozních nákladů sociálně aktivizační služby pro rodiny s dětmi žadateli Charita Kojetín, z důvodu poskytnutí dotací na jiné účely; poskytnutí účelové neinvestiční dotace žadateli Kanoistika Kojetín, z. s. Žádosti nebude vyhověno, pokud žadatel nedoloží kolaudační rozhodnutí, kterým prokáže povolení užívání všech objektů v areálu loděnice; poskytnutí účelové neinvestiční dotace na provoz Centra pomoci a bezpečí žadateli KAPPA-HELP, z. s., z důvodu poskytnutí dotací na jiné účely; poskytnutí účelové neinvestiční dotace na přípravu a realizaci akce Sportovní den mládeže s TAJV pro místní děti v Kojetíně žadateli TAJV, z. s. Zastupitelstvo města rozhodlo neposkytnout dotaci na požadovaný účel,

- **schválilo** rozpočtové opatření č. 7/2021, kterým se zvyšují/snižují:

příjmy o částku 820,40 tis. Kč

výdaje o částku 12 569,15 tis. Kč

financování o částku 11 748,75 tis. Kč,

- **svěřilo** Radě města pravomoc schvalovat a provádět v průběhu roku 2021 změny závazných ukazatelů rozpočtu města k zapojení nových výdajů na studie a projektové dokumentace do výše 250 tis. Kč k novým investičním akcím, a to ještě před schválením záměru realizace investiční akce zastupitelstvem, avšak pouze za podmínky, že by projednání zapojení takového výdaje na nejbližším zasedání ZM způsobilo prodloužení v podání žádosti o dotace na takovou investič-

ní akci. Zastupitelstvo ukládá Radě města informovat o těchto investičních akcích a výdajích na ně na nejbližším zasedání ZM,

- **vzalo na vědomí** indikativní nabídku Komerční banky a.s., na poskytnutí investičního úvěru ve výši 80 mil Kč,

- **vzalo na vědomí** nabídku České spořitelny a. s., ze dne 19. 3. 2021, kterou se mění výše úrokové sazby z úvěru,

- **schválilo** uzavření dodatku č. 1 ke smlouvě o úvěru ze dne 1. 2. 2021, mezi Českou spořitelnou a. s., jako věřitelem a Městem Kojetínem, jako dlužníkem,

- **schválilo** prodej pozemku p. č. st. 2353 o výměře 52 m², zastavěná plocha a nádvoří (bez č. p./č. ev., stavba technického vybavení ve vlastnictví ČEZ Distribuce, a. s.), ve vlastnictví Města Kojetína, v katastrálním území Kojetín a obci Kojetín, do vlastnictví společnosti ČEZ Distribuce, a. s., za kupní cenu 662 Kč/m² a za podmínky úhrady veškerých nákladů s převodem spojených kupujícím,

- **schválilo** úhradu příspěvku za Město Kojetín, jakožto člena dobrovolného svazku obcí „Sdružení obcí Střední Moravy“, do Regionálního fondu pro přípravu projektů na Střední Moravě, na rok 2021, v celkové výši 18 234 Kč,

- **schválilo**: podání žádosti o finanční příspěvek k dotačnímu titulu Ministerstva financí a realizaci investičního projektu s názvem „Opravy areálu a pořízení pergoly - koupaliště Kojetín“, podání žádosti o finanční příspěvek k dotačnímu titulu Ministerstva

financí a realizaci investičního projektu s názvem „Opravy a pořízení klimatizace objektu MŠ Masarykovo náměstí čp. 52 v Kojetíně a „Zateplení a stavební úpravy objektu MŠ Hanusíkova čp. 10 v Kojetíně“; podání žádosti o finanční příspěvek k dotačnímu titulu Ministerstva financí a realizaci investičního projektu s názvem „Rekonstrukce sociálních zařízení, plynové kotelny a pořízení klimatizace objektu radnice v Kojetíně“; podání žádosti o finanční příspěvek k dotačnímu titulu Ministerstva financí a realizaci investičního projektu s názvem „Město Kojetín – chodníky“ a „Výstavba parkoviště Kojetín“,

- **vzalo na vědomí** výroční zprávy příspěvkových organizací – Centra sociálních služeb Kojetín, Městského kulturního střediska Kojetín, Školní jídelny Kojetín a Domu dětí a mládeže Kojetín za rok 2020,

- **vzalo na vědomí** výroční zprávu o činnosti Městského úřadu Kojetín za rok 2020,

- **odvolalo** k 30. 3. 2021 z funkce člena Osadního výboru Kovalovice – Adama Tomečka,

- **zvolilo** za člena Osadního výboru Kovalovice – Pavla Kusáka,

- **vzalo na vědomí** zánik členství Karla Divily v kontrolním výboru zastupitelstva města,

- **zvolilo** za člena kontrolního výboru – Stanislava Šobáně.

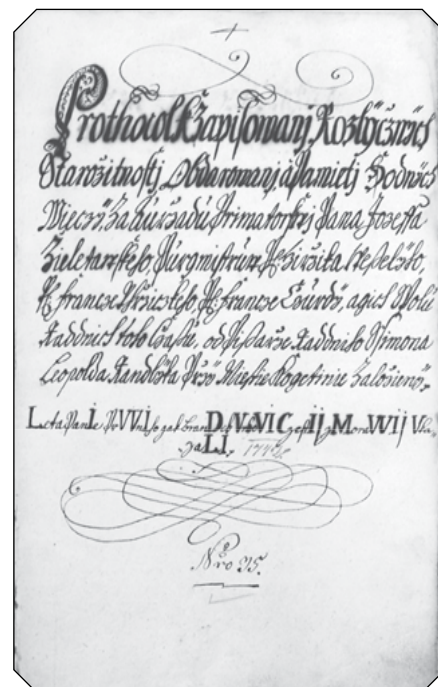
- **vzalo na vědomí** zápis ze zasedání Kontrolního výboru ZM ze dne 22. 3. 2021 a zápis ze zasedání Finančního výboru ZM ze dne 24. 3. 2021.

KOJETÍN – MĚSTO STAROŽITNÉ

V roce 1969, při pořádání farního archivu v Kojetíně, byl nalezen rukopis s názvem „Protokol k zapisování rozličných starožitností, obdarování a pamětihodných věcí...“. Nyní je uložen ve Státním okresním archivu v Přerově (za umožnění studia „Protokolu...“ v digitalizované podobě děkuji Josefu Bibrovi). Rukopis je datován rokem 1743 a jako autor je uveden městský písař Šimon Leopold Randlík (byl městským písařem v letech 1740–1754). Období jeho vzniku a datování, počátek 40. let 18. století, je obdobím války o dědictví habsburské, kdy mladá rakouská panovnice musela bojem hájit svá práva na trůn. Do českých zemí v té době vpadl bavorský kurfiřt Karel Albert, pruský král Fridrich II. vpadl na Moravu a v roce 1742 dobyl

Olomouc. Zanedlouho však byl z Moravy vypuzen.

Vznik rukopisu zřejmě také souvisí se snahou kojetínských měšťanů o to, aby současná vrchnost potvrdila městská práva a privilegia daná předchozími držiteli. (V roce 1720 byla ukončena pře o ochranné právo nad městem Kojetínem a panství kojetínské bylo odevzdáno arcibiskupství pražskému. V roce 1725 arcibiskup Khünburg vyměnil kojetínské panství za některá svá panství v Čechách a převedl jako svůj osobní majetek. V roce 1726 však prodal celý kojetínský statek Marii Alžbětě Šlesvik – Holštýnské. Již v tomto období vrcholil spor mezi kojetínskými měšťany a vrchností o privilegia a výsady dané předchozími držiteli, především pány z Pernštejna a ze Salmu.

Spor byl řešen až u císařského dvora ve Vídni. Privilegia a výsady potvrdila Marie Terezie, Josef II. i František II. a to mimo výsady a privilegia udělená za Pernštejnů a Salmů.)

V „Protokolu...“ jsou uvedeny opisy nejdůležitějších a nejvýznamnějších listin, které obsahují udělená městská práva a privilegia. Účelem zřejmě bylo doložit starobylost města a jeho význam v minulosti. (Originály listin jsou uloženy ve Státním okresním archivu v Přerově, fond Archiv města Kojetína, listiny.)

Rukopis je nazván:

Protokol k zapisování rozličných starožitností, obdarování a pamětihodných věcí, za úřadu primátora pana Josefa Želetavského, purkmistrů Pana Jiříka Veselého, Pana France Uhřického, Pana France Čurdy, a jejich spolutradních toho času, od písaře radního Šimona Leopolda Randlíka při městě Kojetíně založený.

Datování rukopisu:

Léta Páně prvního jak Brandeburgovi cesty z Moravii ukázali. (1743)
(V době válek o dědictví habsburské bavorský vévoda Karel Albert roku 1741 obsadil Čechy a pruský král Fridrich II. vpadl koncem roku 1741 na Moravu. Na základě vratislavského míru uzavřeného 11. 6. 1742, Marie Terezie odstoupila část Slezska Prusku a Prusové Moravu opustili.)

Rukopis „Protokol k zapisování...“ obsahuje:

I. Počátek a založení města Kojetína, krátké historické vypsání o počátku a vystavení starožitného města toho Kojetína.

V této části se píše o lokalizaci města, které autor zahrnuje do tehdejšího olomouckého kraje, mezi Tovačov a Kroměříž. Uvádí, že poblíž města tečou řeky Romža, zvaná Růžová a řeka Haná, které se spojují s hlavní řekou Moravou.

Dále je uvedena poznámka o Janu Amosi Komenském, který v žerotínské knihovně četl o „králi Sámovi“ o jeho dvanácti synech, mezi nimi je zmíněn též Kojata. (Snaží se autor dokázat starobylost Kojetína?)

II. Opisy originálů listin a jejich překlady, potvrzujících privilegia a výsady města Kojetína.

Jedná se např. o listinu pražského arcibiskupa Zbyňka z Hazmburka, ve které se vzdává odúmrti. Dále to je privilegium král Jiřího z Poděbrad povo-

lující Kojetínu další dva trhy, král Vladislav II. Jagellonský potvrzuje Kojetínu a jiným obcím udělené výsady.

Důležitá pro rozvoj města byla privilegia pánů z Pernštejna (např. z roku 1506, 1515, 1516, 1540, 1541), obsahující zastavení prací na rybnících budovaných vrchností, darování luk, zproštění povinnosti dovozu vína a od robot na tovačovském zámku). Významná je listina českého krále Ludvíka z roku 1523, kterou král Ludvík uděluje na žádost Jana z Pernštejna Kojetínu výroční trh. V roce 1541 vydává Jan z Pernštejna Kojetínu artikuly na šenkování vína. Císař Maxmilián II. v roce 1567 potvrzuje Kojetínu dosavadní výsady a staré svobody. Hrabě Vejkart ze Salmu a Neuburgu nad Innem povolil roku 1604 Kojetínu výstavbu pivovaru na dosavadním místě.

Marie Terezie v roce 1750 potvrzuje Kojetínu všechny výsady dané pražskými arcibiskupy, českými králi, moravskými markrabaty s výjimkou výsad udělených městu pány Pernštejnů a Salmu.

Podobně potvrzují Kojetínu privilegia a výsady také nástupci Marie Terezie Josef II. a František II.

III. Návštěva Marie Terezie v Kojetíně

Autor „Protokolu...“ zaznamenal také důležitou současnou událost v životě města, a to návštěvu Marie Terezie v Kojetíně v roce 1748.

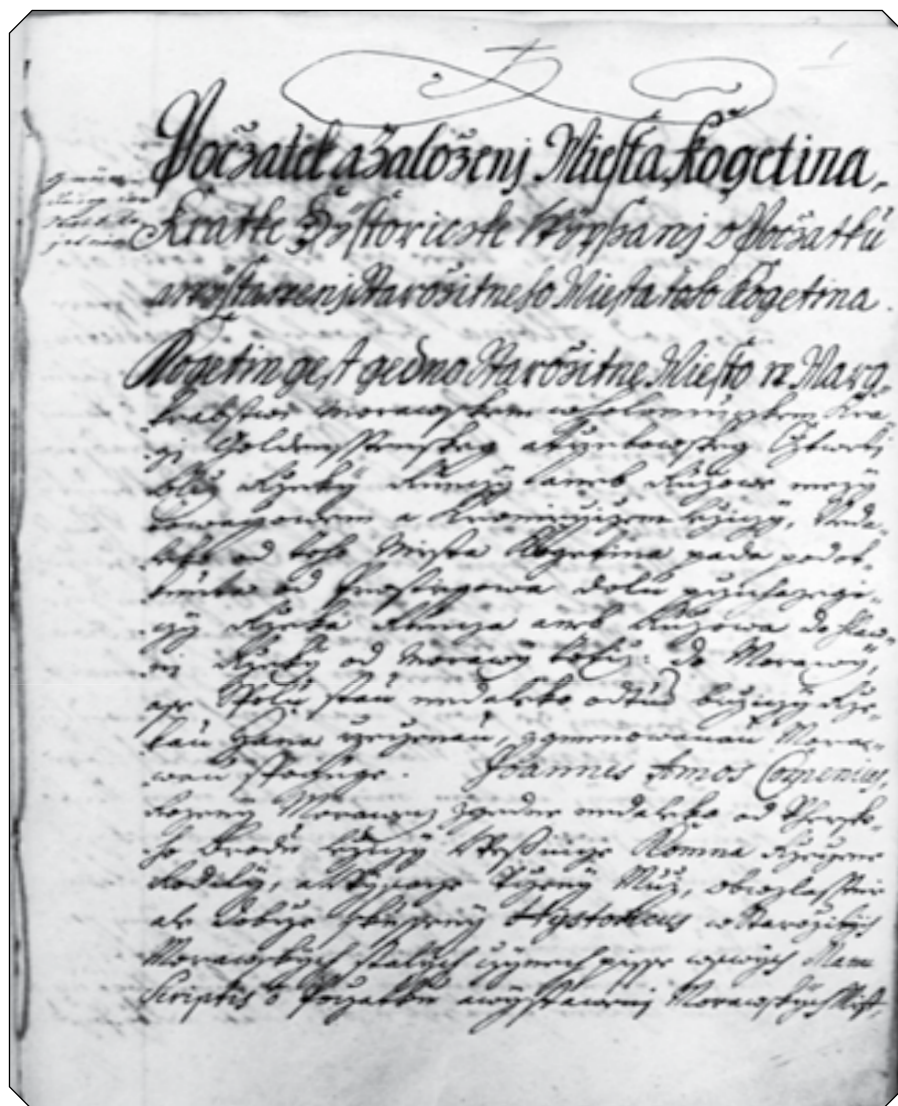
Končilo první období válek o dědictví habsburské a ukázalo se, jaký význam pro obranu sídelního města Vídně má Olomouc, jako pevnost. Marie Terezie se přijela přesvědčit jak je olomoucká pevnost připravena hájit přístupy k Vídni. Při této příležitosti Marie Terezie, její manžel František Lotrinský a celý doprovod projížděli také Kojetínem.

IV. „Protokol...“ také obsahuje zápisy z jednání kojetínské městské rady. Poslední zápis je z roku 1843.

(Pokračování příště)

František Řezáč

Foto protokolu: Josef Bibr

OBĚTI I. SVĚTOVÉ VÁLKY Z KOJETÍNA (27)

První světová válka a kojetínští vojáci

První světové války, zvané též Velká válka, probíhající od srpna roku 1914 až do listopadu roku 1918, se zúčastnilo 70 milionů vojáků, z nichž jich deset milionů zemřelo. Rakousko-uherská monarchie postavila do pole v průběhu války devět milionů vojáků. Z těchto devět milionů se jich 1,1 milionu nevrátila a další miliony byly zraněny jak fyzicky, tak psychicky. Někteří se z válečných traumat nikdy nevyléčili. Rodiny vojáků mnohdy živořily na pokraji života a smrti ještě dlouho po skončení války. Byla zničena hospodářská struktura území, kde probíhaly válečné akce, ale i v zázemí monarchie docházelo ke značným demografickým a ekonomicko-sociálním ztrátám, jelikož počet civilních obětí dosáhl 590 tisíc.

Vojáků z Moravy, Čech a Slezska bylo povoláno do války zhruba 1,4 milionů, z nichž jich padlo až 300 tisíc a další desetitisíce vojáků byly zdravotně poškozeny. Mnozí vojáci se již nemohli pro ztrátu pracovní schopnosti vrátit ke své původní pracovní profesi. Za celou dobu existence Moravy, Čech a Slezska nebylo v žádném z válečných konfliktů zmařeno na frontách tolik lidských životů, samozřejmě především mužů. Od konce války až do roku 1920 byla populace zasažena španělskou chřipkou, na niž zemřelo dle odhadů kolem 60 tisíc obyvatel. Počet obyvatel na těchto územích, snížený vlivem války, španělské chřipky a celkové bídy z nedostatku základních životních potřeb, se dostal na předválečnou úroveň až v roce 1924 a v některých hospodářských ukazatelích bylo dosaženo předválečné úrovně až v dalším desetiletí.

Válka nemusela trvat tak dlouho.

Po smrti 86letého císaře Františka Josefa I., dne 21. listopadu 1916, si jeho 29letý nástupce, císař Karel I., uvědomoval zbytečnost a bezvýhodnost válečného úsilí. Již dne 12. prosince 1916 předal válečné protistraně mírový návrh. Ten však ztroskotал nejen na odmítavém postoji protistrany, ale i německého spojence. Na jaře roku 1917 se Karel I. neúspěšně pokusil vyjádřit konkrétní mírové cíle vyjednáváním s protistranou o dosažení separátního míru. Další mírové rozhovory se udály v létě 1917 ve Švýcarsku. Všechny záměry k ukončení války však ztrosko-

taly na francouzské touze po vítězství, na přemrštěných územních požadavcích Itálie, na neústupnosti Německa, kde se stále více prosazovaly síly, které ještě věřily ve vojenský úspěch a v nemalé míře na nacionálních požadavcích vedoucích představitelů území, která byla součástí Rakousko-uherské monarchie s cílem odtrhnout se a vytvořit si samostatný stát, a to bez ohledu na politické důsledky rozpadu a zničení monarchie.

A proto musely zemřít a být zraněny další statisíce vojáků.

Město Kojetín, ležící uprostřed jedné ze zemí monarchie, v Markrabství moravském, žilo do války v podstatě poklidným rolnicko-řemeslnickým způsobem. Po vypuknutí války se, jako všechna ostatní města a vesnice, stalo součástí válečné mašinerie. V roce 1910 bylo v městě 759 domů, v nichž bydlelo 6051 obyvatel, z toho 5790 moravské národnosti a 51 národnosti německé. Podle víry zde žilo 5848 katolíků, pět evangelíků a 198 izraelitů. Vojenské odvody pro muže od 19 let se konávaly pravidelně v rámci monarchie během roku v měsících dubnu, a v měsíci září tito odvedenci nastoupili na prezenční službu k útvaru v rámci doplňovacího obvodu. Rodilí kojetínští odvedenci nastupovali většinou k posádkám do Olomouce k 54. Pěšímu pluku, 13. Zeměbranceckému pěšímu pluku a 13. Domobraneckému pěšímu pluku. Vybraní odvedenci působili v 5. Praporu polních myslivců, dále v polních houfnicových nebo kanónových plucích a ve 12. Pluku dragounů v Krakově. Několik jedinců sloužilo v technických jednotkách a jeden z nich v námořnictvu.

Příčiny vzniku války zahrnují řadu okolností, které jejímu vzniku předcházely. Vytvořením dvou mocenských bloků v předválečných letech, Trojspolku (Německo, Rakousko-Uhersko, Itálie) a Trojdhody (Rusko, Francie, Spojené království – Britské impérium), byl vzájemnou nedůvěrou a nevěřivostí vládnoucích špiček, i přes rodinné vztahy, značnou mírou posílen militarismus a nacionalismus. Došlo ke zhoršení mezistátních vztahů, vedoucích až k názoru, především Trojspolku, že dosavadní politická rovnováha v Evropě musí být změněna. A takovéto změny se dosáhne, jak známo

z historie, válečným úsilím. Oba bloky se na válku materiálně i personálně připravovaly. A mezitím se hledal důvod ke střetu.

Záminkou pro vyhlášení války byl atentát spáchaný v Sarajevu, dne 28. června 1914 srbským aktivistou a nacionalistou Gavrilo Principem, na rakouského arcivévodu a následníka trůnu Františka Ferdinanda d'Este a jeho manželku Žofii Chotkovou. Dne 28. července 1914 vyhlásilo Rakousko-Uhersko Srbsku válku. Mobilizace rakousko-uherské armády začala dnem 31. července 1914. V následujících dnech si státy v Evropě vzájemně vyhlašovaly válku.

Pamětní kniha města Kojetína, založená koncem roku 1928, sděluje v retrospektivě následující: „...*Posledního července a 1. srpna r. 1914 zástupy lidu tísnily se před obecním domem, před vyhláškou všeobecné mobilizace. Na náměstí přibývalo lidí, ale zdálo se, že těžká můra ulehla na všecky. Za ponurého ticha četli branci své povolání k armádě a přechetše rozházeli se domů, většinou mlčky, se srdcem stísněným. Nebylo nadšení, a ojedinelé pokusy o projevení loyality vyzněly hluše, nenaledše ohlasu.*

Stále ještě se doufalo a věřilo, že válka moderními zbraněmi nepotrvá dlouho. Do Vánoc budou vojáci doma! Do Vánoc bude po vojně! Tak se říkalo a věřili jsme tomu.“Po prohlášení mobilizace loučily se zástupy mužů a mladíků se svými příbuznými, povolání branci odjížděli ke svým plukům. Nádražní budova byla svědkem srdcervoucích scen. Vždyť mnozí odcházeli, aby se víc nevrátili k svým drahým! Mnozí vrátili se až po strastiplných čtyřech letech z různých bojišť, někteří ještě dokonce později, po pěti až po šesti letech z trudného zajetí v daleké cizině!“

Mobilizace sice proběhla bez problémů, ale entuziasmus většiny odvedenců byl na nízké úrovni. Válka proti Srbsku a Rusku nebyla pro tzv. slovanské obyvatelstvo populární, proto také byl přístup k boji proti těmto státům laxní. V Kojetíně, jak sděluje Pamětní kniha, „...*Abyste nebyla zlovolně přerušena železniční doprava na důležité trati Brno – Přerov, hlídán byl železniční most u Kojetína, přes řeku Moravu. Budova chlapeckých škol v Rudolfověch*

sadech – ředitelem byl p. František Robenek – byla upravena na záložní nemocnici vojenskou (Militär Reservespital). Zařízením nemocnice byl pověřen zdejší lékárník, p. Hugo Nidenführ, bývalý med. akcesista (nižší kancelářský podúředník) vojenský. Nemocnice brzy se uplatnila: byli sem dopraveni ranění vojáci rakouští, různých národností.“

A tak se i kojetínští občané dověděli o hrůzách války, zpočátku z ruské fronty, kde působil olomoucký 54. Pěší pluk (IR Nr. 54), do kterého byli kojetínští odvedenci zařazeni, později ze srbské, rumunské a italské fronty. První bitva, kterou prošli, byla bitva u polského Krašniku, a to již ve dnech 23. až 25. srpna 1914, která byla vůbec první bitvou Velké války.

Civilní obyvatelstvo, v pochopitelném konání, začalo vybírat své vklady v peněžních ústavách a schovávat na horší časy zlato, stříbro a šperky. Majitelé zaevidovaných erárních koní museli dne 5. srpna 1914 tyto koně vydat státu k jejich použití pro válečné účely, protože motorizace armády byla velmi nízká.

Na podzim roku 1914 byli z válečných území v Haliči evakuováni do Kojetína běženci polské a rusínské národnosti a židé. Válečný stav se začal po několika válečných měsících projevat v omezené dostupnosti různého zboží, a proto mnozí obyvatelé začali i za pomoci běženců, skupovat potřebné zboží a hromadit ho za účelem pozdějšího přeprodeje za vyšší cenu tomu, který opět cenu zvýšil a prodal. Vzniklo slovo „keřas, keřasit“, z německého slova Kettenhändler (řetězový obchod). Mnohdy ceny zboží a potravin vzrostly i desetinásobně oproti předválečné úrovni.

V roce 1915 byli do Kojetína přesunuti i Slovinci z města Gorice (něm. Görz,

it. Gorizia), ležící na dolním toku řeky Soči (it. Isonzo), kde v tomto roce, po zradě Trojspolku a připojení se Itálie ke státům Trojdhody, tedy proti Rakousko-Uhersku a Německu, probíhaly tzv. bitvy na Soči. Dále byli běženci z tzv. Přímoří (něm. Österreichisches Küstenland, it. Litorale Austriaco), což je dnes italská oblast Friuli, která leží východně od Benátek až k městu Gorizia.

Jak se vlastně projevovali vojáci, pocházející z Moravy, Čech a Slezska v rakousko-uherské armádě, o tom se vedly a vedou dlouhé spory.

V chování mnohých moravských, českých a slezských vojáků hrálo jistou roli slovanství a pocit sounáležitosti ke slovanským národům. Tyto dvě věci ovlivňovaly bojové nasazení. Vojáci vyjadřovali sympatie k Rusům a Srbům, ale například na italské frontě patřili k oporám rakousko-uherské armády až do jejího konce a rozpadu. Je nutno podotknout, že změnou režimu v Rusku v listopadu 1917, byly bojové akce na ruské frontě fakticky koncem roku 1917 utlumeny a „Dekretem o míru“ úplně zastaveny. V Rusku vypukla občanská válka a nebylo možno, ze strany ruské vlády, se plně soustředit na frontové akce.

Příměří mezi znepřátelenými stranami, ukončující boje první světové války, bylo podepsáno ráno, dne 11. listopadu 1918 a vstoupilo v platnost téhož dne v 11 hodin.

Tím první světová válka oficiálně skončila.

Naši vojáci bojující v rakousko-uherské armádě do poslední chvíle, kteří padli, ale i ti, kteří přežili, zůstali po válce v jakémsi vzduchoprázdnu. Nebyli a nejsou ani hrdinové, ani poražení. Ale skoro v každé obci (pozn. kromě Kojetína), odkud pocházel padlý voják, byl po válce postaven pomník na

památku padlých. Na většině z těchto pomníků je napsáno „Obětem války“. Nebyli považováni za hrdiny, ale za oběti. Většina vojáků, bojovala v rakousko-uherské armádě prostě proto, že dovršili stanoveného odvodního věku a byli tedy ze zákona odvedeni k vojenské službě a jejich úkolem bylo plnit vojenské rozkazy, bez ohledu na jejich názor. Někteří bojovali z přesvědčení o vítězství, jiní z donucení, někteří přežili, někteří přešli dobrovolně nebo nedobrovolně k nepříteli a mnoho z nich se ocitlo v nesprávný čas na nesprávném místě a zahynuli.

V mém projektu, jehož zpracování mi trvalo tři roky intenzivní práce, jde o napravení stoletého nezájmu vedení města a zastupitelských orgánů od konce války po dnešní dny, o válečné osudy občanů, narozených v Kojetíně, kteří v období od 1. srpna 1914 do 31. prosince 1918 zahynuli jako vojáci v jednotkách rakousko-uherské armády.

Tito „zapomenutí vojáci“, kteří byli sto let záměrně nepřipomínáni, opomíjeni a měli být zapomenuti, si zaslouží stejnou úctu a uznání, jako ti, kteří zemřeli v jednotkách jiných armád, do kterých z různých pohnutek dobrovolně či nedobrovolně přešli. Úcta a uznání patří i těm, kteří přežili a vrátili se domů a také těm, kteří přežili a svým úsilím dosáhli změn historického významu.

V poválečném období vzniklo v Kojetíně několik seznamů padlých vojáků, které se vzájemně v jistém počtu příjmení vojáků odlišovaly, dále byly různě doplňovány, některá příjmení byla oproti matričním zápisům zkreslena a u několika osob došlo ke zkomolení či zdvojení příjmení. Značná skupina osob, uvedených v seznamech, neměla ke Kojetínu žádný vztah, pouze byla v Kojetíně krátkodobě evidována, například při odvozech.

První oficiální seznam, sepsaný zřejmě v roce 1924, byl po nedohodách zástupců politických stran města (viz Kojetínský zpravodaj - červen 2019) vystaven se souhlasem představitelů kojetínské farnosti na návrh pánů Františka Kellera, zastupujícího Čsl. stranu lidovou, Františka Minaříka, který zastupoval Agrární stranu a Františka Peštuky, zastupujícího spolek Čsl. ústřední domovina domkářů a malorolníků, v levé postranní kapli kojetínského kostela Nanebevzetí Panny Marie, uprostřed oltáře sv. Jáchyma a sv. Anny, nad nímž byla na instalována mramorová deska s nápisem „*Odpočíňte v pokoji 1914–1918*“. Tento seznam se nedochoval, ale v roce 1932 byl na jeho základě sepsán nový seznam, který na původní seznam odkazuje, nazvaný Pamětní list, uvedený v Pamětní knize města Kojetína na straně 35 až 37. Tato Pamětní kniha vznikla retrospektivně (zpětně) v roce 1928 a byla doplňována, zřejmě tak, jak se dařilo získané informace sepsat. Například Seznam nezvěstných vojáků z Kojetína, byl pořízen až v roce 1932. Pamětní list obsahuje 115 příjmení vojáků, kteří zahynuli a 23 příjmení vojáků, do roku 1932, nezvěstných. Na straně 25 této knihy je psáno: „*Zapomíná se, že také těm našim vojákům, kteří až do konce války vytrvali na frontách rakouských a konali tam poctivě službu válečnou, že jim rovněž a plně patří čestné uznání a ocenění!*“

Z neoficiálních dokumentů je nutno zmínit Seznam pozůstalých po vojácích první světové války s 97 příjmeními a na něj navazující Seznam zemřelých s 55 příjmeními, která jsou částečně obsažena v předešlém seznamu. Tyto seznamy vznikly před sepsáním dalšího Seznamu padlých se 144 příjmeními, který byl dlouhodobě doplňován a nejmladší uvedené datum u jednoho z vojáků je den 14. března 1922, takže vznikl po tomto datu, zřejmě k jednání zástupců politických stran na ustavující schůzi pro stavbu (neuskutečněného) pomníku padlým v Kojetíně, která se konala dne 27. listopadu 1922.

Další seznam, obsahující 144 příjmení, avšak v některých případech odlišných od předchozího seznamu, byl sepsán, opět s ohledem na nejmladší datum, po dni 9. prosince 1931. Nejmladší Seznam padlých ve světové válce (zemřelých a nezvěstných) – Doplněk, je orazítkován datumovkou se dnem

22. srpna 1938, a obsahuje 46 příjmení. Z výše uvedeného je patrné, že autoři seznamů se snažili sestavit úplný a konečný přehled padlých a zemřelých občanů města Kojetína, avšak rozsah tohoto úkolu byl v tehdejší době nad jejich síly. Ve svých zápisech se více spoléhali na tvrzení příbuzných zemřelých či zpráv v tisku nebo dotazy na úřadech. Proto je v těchto zápisech seznamů značné množství chyb a nepřesností. Až digitalizace údajů, mohla napomoci zpracovat potřebná fakta, důležitá k nápravě této záležitosti, porovnat je a přiblížit se k pravdivému obrazu o životních osudech této skupiny občanů města Kojetína v době války. Celkem bylo nutno prověřit údaje o 195 osobách (vojácích) za pomoci zápisů v digitalizované Matrice narozených, Knize oddavků a Knize zemřelých občanů města Kojetína a jiných obcí, dále v Záznamech vojáků, v rakouských Seznamech ztrát – padlí, ranění, zajatí, v Plukovních knihách zemřelých, Evidenci vojáků, v digitalizovaných seznamech padlých v jiných státech, soudobých a současných mapových podkladech, soudobém tisku a odborných knihách. Neméně důležité bylo studium nedigitalizovaných archiválií města Kojetína, uložených ve Státním oblastním archivu v Henčlově. Z těchto 195 vojáků (příjmení) došlo u třech vojáků ke zdvojení příjmení. Důvodem bylo, že matka vojáka se opět provdala a syn byl zaznamenán pod příjmením nevlastního otce. V seznamech se vyskytnul jeden občan obce Kojetín u Nového Jičína a jeden voják, u kterého nebylo možno zjistit žádná fakta. Tři vojáci zemřeli v období od 1. ledna 1919 do roku 1921, z toho dva na tuberkulózu a jeden na iktus (mrtvici). Dvě osoby nebyly vojáky, uvedeny byly z důvodu pozůstalých potomků. U šesti vojáků bylo zjištěno, že působili během války v nepřátelských či jiných armádách. Vojáků, kteří dlouhodobě přežili konec války, aniž by to autoři seznamů zjistili, bylo identifikováno osm. Ze zbývajících částí, tedy 171 vojáků, bylo 75 narozených mimo Kojetín a do seznamů byli zapsáni, protože byli v Kojetíně odvedeni, především z blízkých obcí, dále v Kojetíně určitou dobu bydleli, případně zde pracovali a nemohli se z Kojetína, bez ohledu na místo narození, z nějakého důvodu dostavit na místo svého odvodu.

V Kojetíně se narodilo (jsou zapsáni v kostelní matrice narozených) 96 vo-

jáků, kterých se týká tento projekt.

Rok narození vojáků byl v rozmezí let 1868 až 1899. Nejstarší z nich zemřel v roce 1917 ve věku 49 let a nejmladší zemřel v roce 1918 ve věku necelých 19 let. Přímou v boji padlo 48 vojáků, na zranění zemřelo na frontové linii v polních nemocnicích dvanáct vojáků a tři na infekci. V nemocnicích, v zázemí, zemřelo na následky zranění nebo infekční onemocnění, která nebylo možno léčit poblíž fronty, třináct vojáků. V zajetí zemřelo deset vojáků a stejný počet vojáků je veden jako nezvěstní.

Na ruské frontě, především v Haliči a Polsku zahynulo 58 vojáků, na frontě italské šestnáct vojáků, v Rumunsku tři vojáci, Srbsku jeden a v Jadranském moři jeden námořník. Ostatní vojáci zahynuli v zajateckých táborech, především v ruských, či zemřeli v nemocnicích v rakouském zázemí nebo se stali nezvěstnými na ruské a italské frontě.

Podle počtu ztráty rodinných příslušníků patří k nejpostiženějším rozvětvená rodina Štáblovyh, kde zahynulo pět členů z rodin s tímto příjmením, dále rodiny Krybusových a Navrátilových, každá se ztrátou třech příslušníků svých rodin. Se dvěma zahynulými členy jsou rodiny Černochovyh, Ježkovy, Kautskyh, Pavlíkovy, Peštukovy, Řezníčkovy, Spáčilovy a Tesafíkovy. Ostatní rodiny ztratily po jednom ze svých rodinných příslušníků.

Základní vojenskou jednotkou monarchie byl pluk. Ten se v případě pěších pluků (Infanterieregiment – IR) dělil na čtyři prapory (Bataillon), které se dále sestávaly ze 4 setnin (Kompagnie) číslovaných průběžně 1–16, případně i další vyšší číslo. Setnina se dále dělila na 4 čety (Zug) a četa na 4 roje po čtrnácti mužích. Podle dobové vojenské příručky byl válečný stav setniny 250 mužů. Válečná síla pluku pak 4 500 mužů, 180 koní, 57 povozů a 4–6 strojních pušek (kulometů).

Vojáci z Kojetína sloužili většinou v plucích, které spadaly pod velitelství v Olomouci, které mělo své nadřízené velení v Krakově. Nejvíce vojáků, v počtu 37, sloužilo v Pěším pluku číslo 54 (IR Nr. 54). V Zeměbraneckém pěším pluku číslo 13 (LIR Nr. 13) sloužilo šestnáct vojáků a v Domobra-neckém pluku číslo 13 (LstIR Nr. 13) sloužilo osm vojáků. Pět vojáků bylo součástí Zeměbraneckého pěšího pluku číslo 15 (LIR Nr. 15). Pěší pluk

číslo 3 (IR Nr. 3) byl plukem čtyř vojáků a v Zeměbraneckém a domobranec-kém pěším pluku číslo 25 (LIR a LstIR Nr. 25) sloužili tři vojáci. Tyto dva pluky spadaly pod kroměřížské velení. Prapor polních myslivců číslo 5 (FJB Nr. 5), Division těžkých houfnic číslo 5 (Schw. HbDiv. Nr. 5) a Pracovní oddíl (ArbAbteilung) měl k dispozici po dvou vojácích. V Námořním oddíle číslo 14 (Seemarinekorps Nr. 14), Polním dělostřeleckém pluku číslo 112 (FAR Nr. 112) a Zeměbraneckém okresním velitelství číslo 14 (LEBK Nr. 14) sloužilo po jednom vojákovi. Čtrnáct vojáků sloužilo v jednotkách, které během války vznikaly a zanikaly nebo měly pro bojové jednotky podpůrný význam. Nejvíce vojáků se rekrutovalo z ulice Olomoucké a z ulice Kroměřížské, obě po třinácti vojácích, deset z ulice Padlých hrdinů, která dříve byla taktéž ulicí Kroměřížskou. Z Masarykova náměstí odešlo do války osm vojáků, z Tyršovy ulice sedm a Přerovské šest vojáků. Z Husovy ulice, Vyškovské a Pořadí nastoupilo k vojenským jednotkám po čtyřech vojácích. Z ostatních ulic odešli do války jeden až tři vojáci.

Nejvyšší poddůstojnické hodnosti, šikovatel, dosáhnul jeden voják, čtyři vojáci sloužili v hodnosti četaře, osm bylo desátníků, svobodníků bylo pět, vojínů bylo prokazatelně 51, avšak u šestnácti vojáků nebyla hodnost průkazně zjištěna, ale pravděpodobně

byli též vojíni, takže celkový počet vojinů byl kolem 67. Dělostřelců bylo šest a myslivci byli tři. Z dalších hodností byl jeden voják střelec, dále účetní poddůstojník II. třídy a jeden důstojnický sluha.

Ve věku 19 až 20 let zahynulo čtrnáct vojáků, ve věku 21 až 25 let 32 vojáků, 26 až 30 let zemřelo sedmnáct vojáků, devatenáct vojáků zemřelo ve věku 31 až 35 let, ve věku 36 až 40 let zahynulo devět vojáků, čtyři vojáci zemřeli ve věku 41 až 45 let a jeden voják zemřel ve věku 49 let.

Podle měsíců zahynulo nejvíce vojáků v listopadu 1914 v počtu devět, sedm vojáků v září 1915, šest vojáků v červnu 1916 a po pěti vojácích v květnu 1915, v září 1915 a červnu 1918.

Místo úmrtí se mi nepodařilo blíže specifikovat pouze u tří vojáků. Přesná, případně pravděpodobná místa pohřbení do hrobu, byla zjištěna u 69 vojáků, tedy u více než dvou třetin vojáků.

Polohy míst úmrtí a místa hrobů je možno nalézt pomocí zeměpisných souřadnic.

V celém projektu jsem se snažil přiblížit osud každého z vojáků tím, že jsem podle možností popsal jeho rodinné poměry a v matrikách vyhledal jejich příbuzné, dále jeho vojenský život, kdy a kde sloužil u své jednotky a poměry v místě bojů v době, která předcházela tomu, za jakých okolností a v které

době voják zemřel.

Věřím, že se mi podařilo prozkoumat, objasnit a prezentovat jedno z mnoha bílých míst v historii našeho města, o kterém není, ke škodě čtenářů, v prezentační knize „Kojetín v proměnách času“, popisující historii města Kojetína od roku 1233 - 2008, ani zmínka.

Těchto bílých míst je však stále ještě mnoho a přitom město Kojetín má historii velmi bohatou a zajímavou. Je potřeba ji jen odkryt.

Miloš Krybus, Kojetín
m.krybus@seznam.cz

Redakční rada Kojetínského zpravodaje tímto děkuje autorovi nejrozsáhlejšího seriálu v historii zpravodaje, Miloši Krybusovi, který velmi podrobně zmapoval životy a osudy kojetínských vojáků padlých za 1. světové války a doplnil tak ono chybějící místo v historii našeho města.

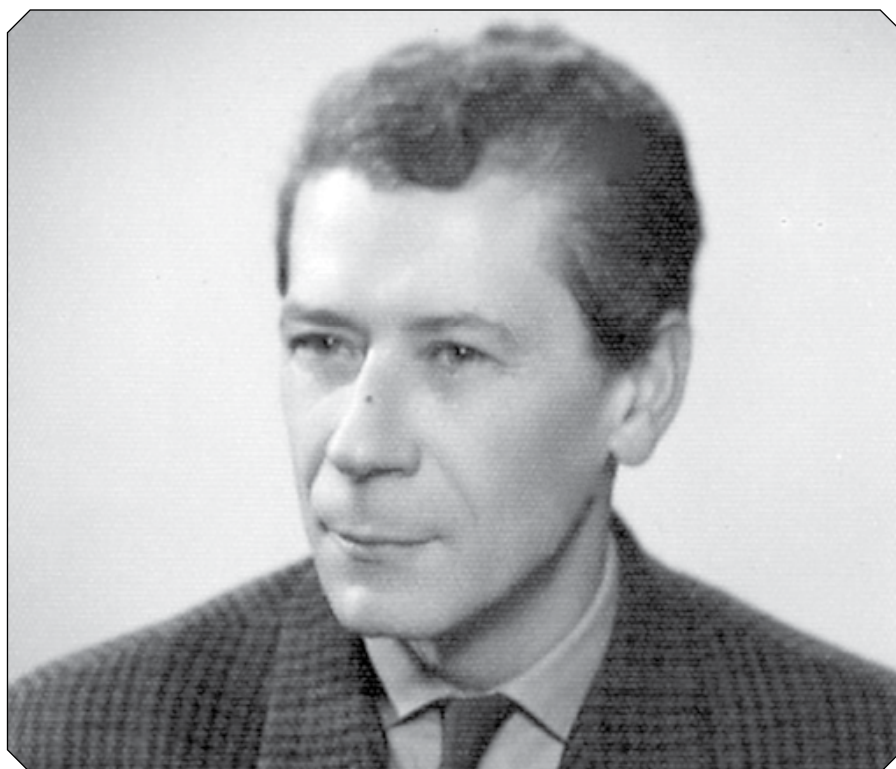
Městské kulturní středisko Kojetín se tímto zavazuje, že všechny články o kojetínských padlých vojácích v 1. světové válce vydá jako ucelenou knihu s autorovým laskavým souhlasem. Kniha ponese hlavní poslání, a to upozornění na hrůzy války a uctění památky kojetínských občanů, kteří položili své životy za svobodu budoucích generací.

rrkz

VLADIMÍR NOVOTNÝ – STO LET OD NAROZENÍ

Mezi významné osobnosti města Kojetína právem náleží také **Vladimír Novotný, od jehož narození uplyne 29. května letošního roku sto let.** Ve druhé polovině 20. století působil v oblasti kulturního a společenského života nejen Kojetína, ale celého regionu. Od mládí se věnoval kulturní a literární činnosti. Byl dlouholetým kojetínským kronikářem, pracoval v oblasti knihovnictví, divadelnictví a literární tvorby. Vynikl jako herec, režisér, dramatik a spisovatel. Od roku 1948 byl činným členem Syndikátu českých spisovatelů.

Vladimír Novotný se narodil v Kojetíně, v rodině stavitele Jiřího Novotného, jehož dílem je např. budova bývalé Orlovny, přístavba k budově bývalé chlapecké školy (dnes budova základní školy na ulici Svatopluka Čecha) a mnohé rodinné domky v části Kojetína zvané Lešetín. Po středoškolských studiích pracoval

v Ostravě a v Kojetíně a později ve státní správě na úseku kultury. Zasloužil se o rozvoj fungujícího systému obecních knihoven, který v základní formě existuje do současnosti. V letech 1973–1989 vedl kojetínskou kroniku.

Po celý svůj život se Vladimír Novotný věnoval divadelnictví, především amatérskému divadlu. Jako student byl členem divadelního spolku Studentské sdružení, které uvedlo na kojetínské scéně několik pozoruhodných inscenací (např. „Škola základ života, z let 1941–1942). V roce 1949 byl mezi zakládajícími členy (František Hájek, Vladimír Novotný, Otto Truneček, Karel Sýkora, Drahomíra Kopřivová, Božena Novotná) divadelního souboru Hanácká scéna Kojetín. Soubor sdružoval divadelníky z několika bývalých kojetínských amatérských těles. V Hanácké scéně spolu s manželkou působil dlouhých padesát let. Byl nejen zakládajícím členem tohoto tělesa, ale také nezapomenutelným hercem, režisérem, organizačním pracovníkem a dramatikem. Viděli jsme ho také jako výrazného herce ve filmech tvůrčí skupiny Signál 64.

Za půlstoletí své činnosti na amatérském jevišti vytvořil Vladimír Novotný mnoho nezapomenutelných postav (např. Ferdinand ve hře F. Schillera „Úklady a láska“, Treplev ve hře A. P. Čechova „Racek“, Jarmánek ve hře „Silvestr“ J. Jílka a strýček ve hře „Košílka“ O. Zelenky), které dlouho rezonovaly v paměti diváků.

Vladimír Novotný se věnoval také profesionálnímu herectví. V letech 1952–1955 byl členem Krajského oblastního divadla v Olomouci, dnes Moravské divadlo Olomouc. Působil jako sólista lidové zpěvohry a také ve funkci asistenta režiséra. Současně také hrál v Hanácké scéně Kojetín. Vladimíra Novotného známe také jako autora prózy, veršů, rozhlasových, divadelních a televizních her. V letech 1945–1950 vysílal Československý rozhlas jeho sedm rozhlasových her, z nichž dvě získaly v celostátní soutěži 3. cenu. Hra „Vy nečtete verše“ byla přepracována na divadelní hru s názvem „Dorotka“.

S Československou televizí spolupracoval od roku 1956. V tomto roce uvedlo Televizní studio Praha jeho hru „Na shledanou Luciene“, v režii Jána Roháče a dramaturgem byl Jaroslav Dietl. Ve slovenském překladu

Jána Roháče uvedlo tuto hru v roce 1957 také Televizní studio v Bratislavě.

Vladimír Novotný – dramatik psal divadelní hry také pro svůj soubor, pro Hanáckou scénu Kojetín. V roce 1957 to byla již zmíněná „Dorotka“, v roce 1980 hra „Trápení přesporního jezdce“, kterou napsal spolu s režisérem Karlem Novákem. Divadelní soubor Tyl Přerov nastudoval v roce 1971 hru „Báječný večer“.

Po roce 1990 měl Vladimír Novotný velký podíl na obnovení činnosti Hanácké scény. Spolu s původními členy souboru získali mladé a nadějně herce, které učili pohybovat se na jevišti a hrát divadlo. V režii manželů Novotných byly uvedeny první hry obnoveného souboru – „Košílka“ a „Bumerang“.

Vladimír Novotný – spisovatel se vyjadřoval jak prózou, tak i ve verších.

Byl členem pobočky Svazu spisovatelů v Ostravě, publikoval v ostravském literárním měsíčníku Červený květ, některé jeho povídky byly přeloženy do polštiny a vyšly v časopise Zwrot. V roce 1965 Krajské nakladatelství v Ostravě vy-

dalo jeho knihu povídek „Druhé slunce“.

Ve svých básních Vladimír Novotný rád používal hanácké nářečí. Přírodní lyrikou oslovoval rodnou Hanou, pole, louky, řeky.

Vladimír Novotný opustil svůj Kojetín 9. června 2002 ve věku 81 let. Zanechal nesmazatelnou stopu v oblasti umění a kultury nejen v Kojetíně, ale v celé oblasti střední Moravy. Za svoji dlouholetou, svědomitou a obětavou práci městského kronikáře obdržel poděkování Rady Městského národního výboru v Kojetíně a Vlastivědného muzea v Přerově. V roce 2011 byl jmenován čestným občanem města Kojetína in memoriam. Jeho literární a divadelní tvorba nepochybně patří k základům kultury nejen města, ale celého regionu.

František Řezáč

ALOIS ZLÁMAL: STŘEŠNÍ OKNO A JÁ (povídky na pokračování)

Konec dětství

Dva roky života na internátě a ve světě

Dva roky, to je dlouhá doba. Samozřejmě, že kromě těch povinností v souvislosti s praktickou i teoretickou výukou v učňovské škole bylo dosti času na všechno, co se dalo stihnout po pracovní době až do večerky ve 22 hodin.

Když ale odečtu čas potřebný na hygienu a různá povinná školení pod křídly skupiny ČSM, tak zase toho tak moc nezbylo.

Marně si vzpomínám, jak jednou přišel soudruh s mladou svazačkou z OV ČSM a školili nás, jak si správně čistit zuby. Zajímavé, velmi zajímavé, slyším to jako dnes. „Kartáčkem pohybujeme jemně směrem vlevo, směrem vpravo, ale pozor! Dle nových výzkumů i směrem nahoru a dolů!“

Víte, proč nás to bavilo? Dokonce jsme se na další akci těšili! A víte proč? No přece na tu ztepilou svazačku v modré košili s vyhrnutými rukávy, o něco starší od nás. Tož ale co my, s naším věkem? No měli jsme zkrátka zase smůlu. Ale těšili jsme se – vždyť nám bylo 15 let – a svět nám ležel u nohou. Od mládí mě bavil sport. U nás na vesnici to byl mnohostranný pohyb, a to jak při různých hrách, tak i při práci. Ve škole v Němčicích nás učil pan učitel Laďa Kroupa, měl nás mimo jiné z tělocviku.

V té době se organizovaly různé soutěže mezi školami. Naše škola soutěžila vždy se školami z okresního města Kojetína. V Kojetíně byl obětavým organizátorem akcí pan učitel Sýkora. Měla se konat soutěž v atletice. Pan učitel Sýkora mi sehnal příručku pro vrh koulí a skok do dálky a do výšky. Vzpomínám, jak jsem luštil náskres kružnice se znázorněním místa pro atletův vrh koulí. V kuchyni jsem měl na zemi křídou nakreslené kolo a v něm naznačené šlépěje a šipkami vyznačený směr pohybu nohou a taky místo odhodu koule. Složitě, velmi složitě... Ještě složitější však bylo uskutečnit v reálu všechny ty pohyby v souladu s šipkami. V kuchyni moc místa nebylo – jednou jsem drcnul do sporáku (byl již studený), jindy zase do umyvadla (lavor spadl) a potřetí do lůžka, kde spali rodiče.

Maminka se probudila, podívala se na mne, pohodila hlavou směrem k tatín-

kovi a prohlásila: „Pojď už spát!“ Tak to byly počátky mého sportování.

V atletice jsem vzhledem k mé výšce dosahoval celkem dobrých výkonů, dělal jsem nářadovou gymnastiku, a dokonce jsem dělal i zápas řeckořímský. Na mistrovství republiky jsem se umístil na pátém místě.

Na světlnici byl se mnou učeň, jmenoval se Pavel Seidl a pocházel z Olomouce. Když viděl tu námahu, s níž nabírám lopatou zeminu na kolečko, tak mi dal hned instruktáž: „Násadu lopaty opřít o stehno pravé nohy a pomalu tlačit rukou a zároveň i nohou.“... Bylo to složité, ale i velmi účinné... Kroutím hlavou – jak snadné! Mám se cítit zahnaně? Já, kluk z dědiny?

Před barákem, kousek od oken naší světlnice bylo doskočiště pro skok do výšky a do dálky. Žádný molitan, nic měkkého, obyčejný žlutý kopaný písek. Před skákáním porýt, uhrabat a potom teprve sportovat. To nebyl sport, bylo to huntování mého mladého a málo vážícího těla. Každé odpoledne po práci deset až patnáct povinných skoků, bez trenéra, podle vlastního plánu. Život na internátě probíhal v zaběhnutých kolejkách.

Na internát přišel nový vychovatel. Chlap jako vystřížený ze žurnálu, tělo od pasu po ramena korba, typický zápasník.

Jednoho dne přijel do areálu vůz na gumových kolech, takový ten na svážení sena či slámy. Ve voze seděla mladá paní, jeho manželka a vůz táhl – světe zbož se – náš nový „vychoš“. Paní seděla způsobně na holé desce, tváříc se jako štolba s opratěmi šestispréží bílých kladubských plnokrevníků v rukou. Chybělo pouze blahosklonné pokynutí rukou v bílých rukavičkách.

Pohled na našeho člověka, který nás bude vychovávat v rámci jeho kompetencí navodil v našich mozkových závitcích jeho možný morální profil – jaký bude chlap, co jede zapřažený k oji přes půl Prostějova jako kdysi nevolníci na Volze, kteří za provazy tahali lodě po ruské řece Volze? Táhl přeci svou manželku, aby mu pomohla posekat, shrabat a naložit trávu pro domácí zvířectvo. A nestyděl se, To bude rovný chlap, žádný nafoukaný panák.

A příští týden nám daly zapravdu. Byl to řeckořímský zápasník.

V tehdejší době byl v Prostějově velmi dobrý zápasnický oddíl, který se řadil mezi tři nejlepší oddíly v republice,

bylo v něm několik mistrů republiky, a dokonce i reprezentant z olympiády v Helsinkách. Když píšu tyto vzpomínky ve svých 83 letech, bydlím s manželkou v Domě s pečovatelskou službou... V tomto domě bydlí současně jedna paní, která byla za mlada jeho láskou – to je ale náhoda, že? Alespoň mi dosvědčí, že nelžu.

Prostějov té doby byl mekkou sportu. Náš nový vychovatel se jmenoval Alois Huňka a v tomto sportu byl vynikající. Založil na internátě zápasnický oddíl a sehnal zápasnickou žíněnku. Přihlásilo se nás původně osm, ovšem zůstali jsme jen dva.

Sport mi zabíral všechn volný čas – kromě zápasu jsem chodil ještě do gymnastiky a na kopanou a v zimě jsem hrál hokej.

Jelikož se závody konaly obvykle v sobotu nebo v neděli, dostal jsem se domů většinou co dva týdny nebo někdy i za měsíc. To byl také důvod pro mou sestru Mařenku, aby za mnou přijela. „Bráško, Lojánku,“ tak mi říkala, když jsem byl malý, „ty jsi ještě na světě? Nepíšeš, doma jsi dlouho nebyl a naši mají starost.“

Styděl jsem se a bylo mi to líto, ale jinak to nešlo. Mařence jsem říkal: „Řekni našemu, že jsem zdravý, nechodím do hospody, nekouřím a na děvčata nemám čas.“ A že jich bylo v Prostějově požehnaně. Oděvní závody měly učňovská střediska pro mladé švadlenky a ve městě jich bylo opravdu hodně.

Náhodně jsem vyslechl rozhovor dvou mladých šiček: „Zedník? Tss! To ani zabohal!“ „Vidíš Mařenko, i kdybych měl čas, tož co? To jdu raději do tělocvičny skákat skřčku přes kozu. Vyřiď mamince a tatínkovi, že jich mám rád, je mi to líto.“

Tak to byla první návštěva za chlapečkem ve světě.

Rodičům v duchu nic nevyčítám, беру to jako fakt, prostě to tak je. Jednou jsem ve světě a musím se přizpůsobit, jak tělo, tak i letoru (to je duch). Musím si zvykat na možná úskalí a těžké chvíle, které mi život dozajista přichystá – tož musím být připravený.

Je večer, venku je ta nej hustší tma a já sedím v kuchyni pod střešním oknem a dopisuji poslední řádky části, v níž se zpovídám, jak šel čas a já pomalu stárnul, nabýval zkušenosti, učil se poznávat svět a život v něm, čelil všemu dosud neprožitému. A taky jsem se učil pečlivě vybírat z hromady vytěženého

výkopku v Eldorádu ne ty třpytivé plíšky, ale jen matně se lesknoucí kousky potřísněné blátem toho nejtvrďšího nerostu plného anorganického prvku zn. „C“.

Sedím pod oknem, déšť bubnuje na sklo a přemýšlím, vzpomínám a vracím se opět do mého dočasného domova v Prostějově. Uvědomuji si, že dva roky v učení mě radikálně změnily jak po stránce tělesné, tak i duševní, vždyť jsem byl už skoro o dva roky starší.

Začal jsem se více starat o svůj zevnějšek. Chodil jsem k holiči, který měl officinu naproti našemu internátu, kam nás přestěhovali po požáru těch starých ubikací.

Velmi dobře si pamatuji na první návštěvu u pana Novotného. Mladá učnice mne posadila do křesla a zdvořile mě upozornila, že pan mistr je po nemoci a trochu se mu třesou ruce. „Toho si ale nevšímejte, jen klidně sedte.“

Ani jsem si neuvědomil, že mi ta slečna vykala – že bych vypadal tak staře? „A hlavně se nebojte.“ Pro jistotu zavírám oči. Přes zavřená víčka jsem v krátkých intervalech viděl mihnout se stín. Otevřel jsem oči a vidím pana holiče něco vysvětlovat učnici. Jen chtěl svá slova asi více zdůraznit a přitom (opatrně) mával břitvou blízko mých očí a mého nosu.

Všechno tehdy dobře dopadlo. Ještě dnes po tolika letech s úctou vzpomínám na pana Novotného. Ta mladá učnice mi pak popsala pana Novotného jako hodného člověka, který byl jejím vedoucím. Z pohledu dnešní doby to byla neskutečná symbióza dvou lidí tak rozdílného věku a postavení. Popsala jej jako člověka, který má rád své řemeslo a silou vůle spolu s rozcvičováním prstů dosáhl toho, že mohl vykonávat svoje řemeslo.

Vzpomínám, jak jsem šel poprvé k holiči se nechat oholit. Do té doby jsem se ještě neholil. V křesle jsem seděl už jako chlap, jako můj tatínek. Měl jsem vyzorované jeho chování – to aby bylo poznat, že nejsem nějaký bažant, zkrátka že tam sedí světem protřelý chlap, který se už běžně holí... Třeba až potkám mladou šičku, se jen tak náhodou pohladím palcem pravé ruky po bradě.

Jaký krásný vztah tenkrát v té holičské officině panoval mezi učnicí a mistrem nutí člověka k zamyšlení. Tento poznatek jsem se v průběhu života snažil dostat do podvědomí a podle něj také jednat.

Protože jsem pracoval jako stavbyvedoucí, měl jsem na stavebních pracovnících různých generací, i ty s pochybnou minulostí. Jako řídící zaměstnanec jsem měl ve smlouvě uveden požadavek své podřízené v jistém směru vychovávat. I tato zkušenost mi přišla vhod a byla velmi užitečná.

Budova n. p. OP Prostějov ve Stalingradské ulici kdysi sloužila jako výrobní závod. Vnitřní uspořádání místností bylo navrženo podle amerického vzoru, jak jej přivezl z Ameriky Tomáš Baťa. Byly to velké, prostorné haly.

V jedné takové hale, ne nepodobné svými rozměry hokejovému kluzišti, nás (zednických učňů) spávalo kolem sedmdesáti. Situace v soužití tolika lidí na malém kluzišti začala být krajně neúnosná. Na internát přišla nová vychovatelka, Slovenka, nesmírně hodná paní (takové stádo divokých koní by nezvládla snad ani Frištenský).

Jednoho krásného rána se v chování všech bydlících stalo něco divného. Začaly vzduchem létat polštáře a deky, všechno z textilu. Naše ložnice byla tak dlouhá, že nebylo vidět, co se děje na druhém konci – ani slyšet a skoro ani vidět – protože sněžilo. Bylo to peří, paní vychovatelka zoufale lomila rukama a volala: „Pierí, pierí!“ Bylo mi jí líto... V tom se ode dveří ozval řev, nepublikovatelná slova. Ve dveřích stál voják, důstojník, a řval a řval – byl to syn vedoucího internátu. Najednou byl všude klid a ticho, jen odněkud z koutku místnosti se ozývalo tiché vzlykání paní vychovatelky. Následovalo další stěhování, stěhování do nejdelší ulice v Prostějově. Ulice byla tak dlouhá, že když do ní člověk vkročil, tak vyšel ven třeba až za rok nebo také nikdy. Byla to Havlíčkova ulice a bylo v ní totiž vězení.

Za ty dva roky, které jsem v Prostějově prožil, jsme se dvakrát stěhovali. Internát za Kosteleckou vyhořel a ten na Stalingradské ulici si vzal zpět Oděvní podnik. Zajímavé je, že z tohoto období mi mnoho vzpomínek v paměti nezůstalo. Asi proto, že jsme několikrát byli přemístěni na jiná pracoviště. Pro upřesnění namátkou uvádím lokality přemístění mnoha učňů: Malá Štáhle, Dolní Benešov, NHKG Ostrava, Žadovice... všechno i s ubytováním.

Nějakou dobu nás převáželi denně do Přerova, kde se stavělo velké sídliště Meopta Sever. Jen pro zajímavost, převáželi nás nákladním autem značky MAN. Možná jezdilo i za války, či prodělalo trasu ze Stalingradu až do

Prahy. Ještě zajímavější na tom bylo, že korba nebyla zaplachtovaná, a to dokonce ani v zimě.

Nejromantičtější byla ona jízda, kdy nás jmenované auto vyzvedlo a rozváželo nás domů na vánoční svátky z Malé Štáhle (to byla zima a dost mrzlo). Auto bez plachty a bez sedaček, či snad něco pod zadek? Ale kdeže, kluci jsou mladí, a to mládí je zahřeje.

Pokládám tužku, v roztržitosti ji začínám okusovat a porovnávám to s dnešní dobou – co by asi dělali dnešní kluci? No co asi – ponechávám odpověď na váženém čtenáři. Celému tomu chybí ještě glosa – v dnešní době by k této situaci ani nedošlo, protože porovnávat dnešek s dobou ledovou ani nejde a ani by to nebylo patřičné. Neporovnatelné věci prostě nejdou srovnávat.

Každá doba či éra existencí společnosti vytváří svou historii. Pokud jí historii někdo vezme, společnost zahyne. Neboť co je to za společnost bez vlastní historie?

Doba strávená v Havlíčkově ulici přece jen zanechala v mé paměti několik vzpomínek, které měly svou náplní vliv na změnu mého celkového chování – věda zná pro tuto dobu i pojmenování. Je to puberta, obávaná, zatracovaná i toužebně očekávaná a dospělí na ni svalují vinu za všechno možné i nemožné.

Vedení internátu nechalo do každé místnosti nainstalovat reproduktory. Každé ráno nás budil vítr od Buchlova v písni „Ej od Buchlova vietor věje“ nebo taky „Teče potůček bublavý, teče kolem skály, tam se dvě větve sklánějí“ (slova si ještě pamatuji).

Pro nás dospívající kluky důvod smutně vzpomínat na včerejší taneční zábavu... „Vzpomene si ještě na mne?“ Ach jo, bolestně vzpomínání!

Tyto písničky se staly celonárodním hitem, hrály se na všech tanečních zábavách. Moje sestra už na zábavy chodila a naučila mě také tancovat.

Každou neděli jsem odjížděl z domova kromě bolestného loučení ještě s takovým nedefinovatelným smutně krásným pocitem „Uvidím ji ještě někdy? Ach, ach.“

A tyto ranní písničky vynášely naše pocity do takových výšin... že...

V této době jsem začal hrát hokej už na vyšší úrovni, žil jsem jen sportem. Vychovatele nám tehdy dělal onen důstojník, jak jsem jej dříve zmínil.

Tou dobou došlo v naší republice k zásadní reorganizaci systému sportu

a tělovýchovy vůbec. Náš nový vychovatel šel s novou dobou, vymyslel, zpracoval a napsal scénář pro malou epizodku. Ústředním tématem bylo vychválit vše nové, a to staré zesměšnit. Já jsem dostal za úkol chodit po rukou mezi účinkujícími a tím rozdávat radost z toho nového. Jelikož jsem nemohl ve vyfasovaných trenýrkách chodit hlavou dolů a nohama nahoru, zapůjčili mi erární s podmínkou „vrátit“. Moje trenýrky byly ušity v prvorepublikovém módním střihu zn. Dinamo. V těchto trenýrkách hráli fotbalisté Dinama Moskva, kteří byli na zájezdu v naší republice – odtud název dinamovky.

Děj se odehrával na malém hřišti. Mládež upravovala hřiště a vše staré z něj za doprovodu zpěvu a tance vyhazovala. Z nás účinkujících měla vyzařovat upřímná radost ze všeho nového. Já jsem tu radost imitoval výskoky na rukou s hlavou dole, další aktéři zase imitovali radost novými krumpáči a lopatami, když kopali, shrabovali a nakládali hlínu. Protože se to celé odvíjelo na jevišti – jen pro zajímavost to bylo v budově Československého rozhlasu na Vinohradské – museli s náradím zacházet velmi opatrně, pomaloučku a potichoučku, protože ve vedlejší místnosti probíhala zkouška orchestru Československého rozhlasu.

Našemu vystoupení přihlíželi porotci, v první řadě seděl propagátor sokolského hnutí pan Josef Truhlář, starosta Československé obce sokolské, oblečený v sokolském kroji. Najednou se ze zadních řad ozvalo: „Vždyť vy tu práci sabotujete!“. Pro našeho tvůrce agitační selanky to byla studená spr-

cha. Do příštího rána bude muset celý děj přepsat ke spokojenosti těch... nových.

Na jevišti se objevili noví pracující s včerejším náradím. Pracovali rychle, velmi rychle, ale taky velmi hlučně. Následkem toho se ve vedlejší zkušebně rozhostilo ticho, ani vrz, ani buben si nebubnul... Jen já jsem chodil stále dokola hlavou dolů a následkem většího objemu krve v mé hlavě se z mého obličeje vytratila vyzařovaná radost. Měl jsem štěstí, ti noví lidé se marně snažili obrátit hlavu do polohy, aby mohli nezkreseně pozorovat tu mou vyzařovanou radost.

Jinak vše dopadlo dobře a my se vrátili domů, do našeho dočasného „domů“. Vzpomínám na jednu příhodu. V té době byl u nás ještě lístkový systém a my jsme vezli s sebou plný kufr ložák uzeníny. Jenže během přesezení v Olomouci zůstal kufr stát na nástupišti a bylo vymalováno.

Musím se ale pochlubit – umístili jsme se na třetím místě! Fanfáry – velká publicita – sjednocená tělovýchova zvítězila!

Chtěli jsme ji prostějovským občanům za čerstva aplikovat, vystoupení se konalo v kulturním domě OP.

Příhodou z vystoupení ještě dnes, po šedesáti letech, obveseluji celou mou rodinu, ač jsem v jádru člověk tichý, mírný až zádumčivý povahy (citace z pracovního posudku).

Půjčené trenýrky jsem musel vrátit a prostějovské vystoupení absolvovat v těch inkriminovaných dinamovkách, které vypadaly spíš jako dámská zástěra. Vyzařovanou radost mi kazila

v plném sále přítomnost prostějovských učnic – šiček (abych neurazil – mladých dam). Jak to udělat, aby trenýrky nebyly dole ale nahoře.

Vystoupení je v plném proudu, zřejmě se líbí, sem tam se ozve v krátkých intervalech takový tichý potlesk – to víte, jemné dívčí ručky... Tato atmosféra mě evokovala k ještě opravdovějšímu zvládnutí mého úkolu a já začal s ještě větší gradací zdokonalovat své vystoupení. Vždy po několika poskocích jsem přidal jeden dva vyšší skoky. Vzhledem k mé obrácené poloze jsem však nemohl sledovat obličeje diváků, ale tato má kreace se zřejmě líbila. Přidám ještě další, však mi to nic neudělá, a tak zvyšuji kadenci a výšku skoků a potlesku přibývá (tehdy se ještě nepískalo). Přemýšlím jak a čím vylepšit své úspěšné vystoupení a najednou tma před očima. „Co ...co to je?“ zareagoval jsem okamžitě, ale přestalo se hrát, stojím, nemohu jít dál. Tma je pořád, v sále zní ohlušující potlesk a smích ne nepodobný smíchu dovádějících šimpanzů. Stojím zase na nohách a chvíli čekám, až se mi ustálí tlak. V hledišti panuje vzbouření – „co se to tam probíhá děje? Praskla mi snad v trenýrkách guma?“

Ach jo, guma nepraskla, byla jen hodně volná a neudržela trenýrky v patřičné poloze. Díky této příhodě jsem alespoň poznal stará osamělá zákoutí mého Prostějova, jimiž jsem chodil z práce na internát. Ach jo, jojo – šak co? No co?

Alois Zlámal
pokračování příště

JARO
JE ZASE
TADY !!!

ČÁPŮM JE TO ALE FUK
A DĚLAJÍ VŠE PRO TO,
ABY JEJICH ŽIVOT
MĚL SMYSL...

TOHLE JSOU
ANEŽKA A FRANTIŠEK
Z KOJETÍNA.

Zdeněk Uhýrek junior
4. dubna 2021

MATEŘSKÁ ŠKOLA KOJETÍN

Duben ve škole

Měsíc duben nás přivítal pravým aprílovým počasím. Právnost říká, březen, za kamna vlezem, duben, ještě tam budem. My ale nechceme být doma za kamny, a tak všichni vyhlížíme datum, kdy se zase podíváme do naší školky.

Dne 12. dubna 2021 přichází konečně dobrá zpráva – otevřeme školku! Podmínky jsou sice přísné a omezující, ale aspoň něco. Do školky můžou předškoláci a děti rodičů vybraných profesí. Ve třídě nás může být jen patnáct a nesmíme zpívat. Naštěstí děti nemusejí mít ve třídě roušku. Před otevřením nás čekalo hodně práce s přípravou tříd a testovacích míst, aby vše bylo nachystáno dle požadavků ministerstva a hygieny. Nastal den „D“. Děti přicházely do mateřské školy. Za pomoci rodičů proběhlo testování a společně s rodiči si počkaly na výsledky. Děti byly moc šikovné a slziček bylo jen málo. Když viděly, že se kamarád vedle směje, že ho mamka polechtá v nosíku, zvládli to úplně všichni. Další dny už testování proběhlo bez problémů.

Chtěli bychom poděkovat rodičům za jejich vstřícnost a za dodržování hygienických a bezpečnostních pravidel.

vedení MŠ

Zprávy? Jasně, sleduju!

Více než rok se naše děti a mládež pohybují v omezeném prostoru. Škola, zájmové kroužky, sportovní tréninky fungují v nových nebo záložních režimech, některé aktivity vůbec. Životu se tak chtě nechtě otevřely nové dimenze. Co dalšího kromě skutečností denně omílaných médií se za poslední rok u dětí změnilo? Třeba právě přístup ke zdrojům informací, k médiím samotným. Prostřednictvím toho nejmladšího a současně nejvyužívanějšího se mohou děti vzdělávat a nejen skrze něj, ale i prostřednictvím ostatních prozatím probíhá většina kontaktů se světem. Přirozenou vlastností dítěte je zvědavost. Právě proto se většina „proč“ směřujících na důvody vzniklé situace nespokojila s pouhým vědomím existence nového viru. Nejen ti starší se v touze po informacích ubírají dál. Absence přímých sociálních vztahů tak doslova otevřela brány mediálnímu sdělení.

Ptali jsme se žáků našich 8. a 9. tříd, zda se jim během posledního roku proměnil vztah k médiím a jakým způsobem. Závěry jsou docela překvapivě.

Zatímco před rokem vnímali třinácti až patnáctiletí žáci internet především jako zdroj zábavy, dnes jej považují z velké míry jako pracovní nástroj. Prohlášení „na internetu musím být, jsem přece ve škole“, by před rokem pro pedagogy sotva obstálo. Kromě výuky a zábavy využívá zmíněná věková skupina internet především ke sledování aktuálního dění. Kdo by řekl, že politické i společenské události u nás i ve světě či refrén doby „protiepidemická opatření“ v četnosti sledování předčí ostatní témata. Je otázkou, do jaké míry by výše uvedený obsah, vyjma pandemie, zmíněná věková skupina akceptovala v klidové době. Teprve po aktuálních událostech přicházejí na řadu zábavná témata a například naučný nebo umělecký obsah. Velmi dobrou zprávou je fakt, že v příjmu a pochopení politických a složitých společenských témat je žákům nápomocné blízké okolí – rodiče a samozřejmě škola. V hodinách občanské výchovy cíleně, v ostatních předmětech spíše náhodně vznikají diskuse nad ožehavými tématy české společnosti a bývají překvapením na obou stranách – žákům se vyučující stávají

partnery pro sdílení či výměnu názorů, vyučující oceňují možnost poznat své žáky i jinak než prismatem vyučovacích předmětů.

Konstatování „všechno zlé je k něčemu dobré“ by bylo lacinou pointou. Přirozenou touhou náctiletých všech generací je samozřejmě zábava a jakákoliv jiná varianta zavání nepravdou. Ovšem kéž by žáci, dospělí a diskuse zůstávali otevřenými k jakýmkoliv tématům nejen pod tlakem situace, ale z touhy po informacích a snahy pochopit a přijmout i odlišné názory.

Markéta Matějková

GYMNÁZIUM KOJETÍN

Rozhovor s Martinem Flídrem

Martin Flídr je letošní maturant a kromě přípravy na ni má také jiné zájmy a aktivity. Požádal jsem ho tedy o rozhovor pro květnové číslo zpravodaje.

Mohl bys nám přiblížit, jak ses „objevil“ na Gymnáziu Kojetín?

Na kojjetínské gymnázium jsem se dostal z Kroměříže zkratkou přes Mexiko, kde jsem byl na ročním výměnném pobytu. Kvůli špatnému prostředí na mé tehdejší škole jsem se rozhodl přestoupit do Kojetína a musím říct, že toho ani v nejmenším nelituji. Zde studuji poslední tři roky, a i přes to, že část studia byla online, se zde cítím „víc doma“ než na mé minulé škole, kde jsem strávil pět let.

Jsi tedy u nás spokojený. Zvládla podle tebe škola online výuku?

Naprosto. Nemůžu si snad na nic stěžovat, je zde výborný kolektiv a příjemné prostředí relativně malé školy. Stejně jako na všech jiných i tady byla online výuka ze začátku trochu chao-

tická, téměř všichni se ale rychle adaptovali a jsem vděčný za to, že jako maturanti máme jen maturitní předměty. **V současné době, jak bylo řečeno, se připravuješ na maturitu. Mohl bys nám povědět, jak vnímáš přípravu na ni a současné dění z pohledu studenta?**

Situaci kolem maturit vidím jako zmatečnou a naprosto nezvládnutou ze strany MŠMT. Vzhledem k aktuální situaci, kdy se většina světa uchyluje k udělení úřední maturity, se náš ministr školství zmohl na to popřát nám hodně štěstí... Skutečností zůstává, že navzdory snaze učitelů i některých studentů funguje distanč-

ní výuka jinak, než jak se učí za normální situace, a opravdu nezávidím těm, kteří musejí po roce doma skládat praktické zkoušky z něčeho, o čem jen slyšeli.

Co se mě týče, moje příprava na maturitu je nyní upozaděna přípravou na přijímací zkoušky na vysokou školu, které mám zhruba v době vydání tohoto čísla KZ. Sice už mám zpracovanou většinu maturitních otázek, ale vzhledem k tomu, že termíny maturit byly posunuty, můžu se v klidu učit na přijímačky a na maturitu budu mít dostatek času poté.

Na naší škole se vyučují jako cizí jazyky angličtina, němčina a ruština. Ty se ale věnuješ jinému. Můžeš k tomu něco říci?

Ano, kromě češtiny, angličtiny a ruštiny se učím také španělštinu – jazyk, kte-

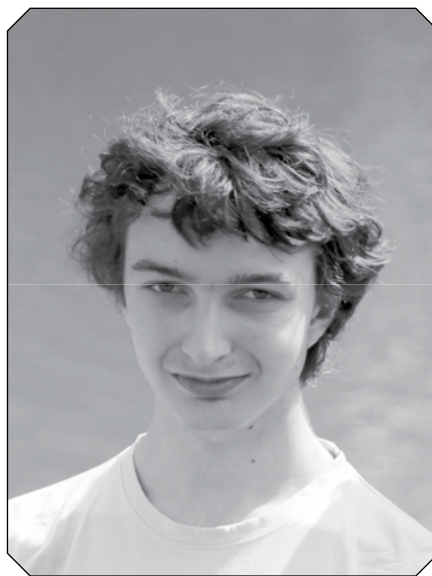
rý jsem si oblíbil během mého pobytu v Mexiku a který má podle mého názoru velký potenciál. A ne nadarmo se říká, že nejlepší způsob, jak se něco naučit, je to zažít – po třech letech, co se španělsky učím, ji ovládám lépe než angličtinu, kterou se učím už od 4. třídy a se kterou jsem téměř každý den v kontaktu.

Snažíme se veřejnosti ukázat, že na naší škole máme plno žáků, kteří mají i výborné výsledky. Ty se k nim v poslední době jistě můžeš řadit. Přibliž nám prosím v čem?

Kromě toho, že se španělštinu učím, se také snažím tyto znalosti nějak využít. Dlouho jsem nevěděl jak, až jsem se dozvěděl o Překladačské soutěži organizované Univerzitou Palackého v Olomouci. Skládá se pouze ze dvou kol – školního a celostátního.

Tomáš Flídr opět úspěšný

Rozhovor v tomto čísle KZ je věnovaný Martinu Flídrovi. Jeho bratra Tomáše už jsme představili v rozhovoru z října 2020 jako nejlepšího matematika na GKJ. Tomáš v tomto duchu pokračuje i dále. V současné době vyhrál krajské kolo matematické olympiády a postoupil do kola celostátního. V kategorii týmu z různých škol se tady zúčastnil s kamarády z matematických akcí soutěže Purple Comet a s tímto týmem vyhráli 1. místo v České republice. Úspěch je o to větší, že soutěž probíhá mezinárodně a z 293 týmů byl ten náš na 13. místě. Gratulujeme. *mm*

Letošní téma světové školy: „V ohrožení“

Všechno je v letošním školním roce kvůli Covidu-19 jinak a nezbyvá nám nic jiného, než se s tím smířit a přijímat nové výzvy, které nám daná situace nabízí. I ve Světové škole jsme jednu takovou výzvu přijali. Jak zrealizovat nový projekt a zároveň netušit, jestli některé nápady bude možné uskutečnit s žáky ve škole?

Vyčkávali jsme do začátku druhého pololetí, ale s rostoucími čísly Covid pozitivních v republice narůstalo i přesvědčení, že bez on-line prostoru to nepůjde. Založila jsem proto v Teams novou skupinu „Světová škola“ a s projektovými žáky navázala

on-line spojení. Nejdříve jsme vybírali téma, kterému bychom se letos věnovali. Volba padla na ohrožená zvířata, ta ve volné přírodě, ale i ta v zoologických zahradách a útlucích. Na čem tedy v projektu se studenty pracujeme?

- Zpracováváme informace o vybraných ohrožených druzích obratlovců i bezobratlých živočichů, které plánujeme vystavit společně se zábavnými úkoly na veřejném místě ve městě (budeme informovat v červnovém čísle).
- Vytváříme výukový materiál k ohroženým druhům.
- Jsme v kontaktu se zoologickými zahradami, zjišťujeme, o jaké druhy ohrožených druhů se starají a v jakých projektech pomáhají se záchranou těchto zvířat přímo v terénu. Mimocho-

O to větší je ve státním kole konkurence. Název soutěže asi mluví za vše, úkolem je co nejlépe přeložit daný text z cizího jazyka do češtiny. A vzhledem k tomu, že i v češtině se pravidelně účastním olympiády a několikrát jsem byl úspěšný i v okresním kole, bez zaváhání jsem do toho šel. Po dvou čestných uznáních přišel letos překvapivý úspěch, když jsem vyhrál celostátní kolo španělštiny, které se letos, stejně jako všechny ostatní soutěže, konalo online.

Ještě otázka týkající se tvé budoucnosti... Kam po maturitě, co by tě zajímalo, co bys chtěl dělat?

Tady musím říct, že to byla právě překladačská soutěž, která tolik změnila můj pohled. Dlouho jsem si nebyl jistý, co vlastně chci, přemýšlel jsem hlavně o medicíně, která mi přišla zajímavá, ale v posledních letech, když jsem se začal víc věnovat španělštině, jsem zjistil, že se na několika univerzitách v ČR dá studovat romanistika a v rámci ní i španělština. Toto nakonec převážilo nad medicínou i ostatními nápady a podal jsem přihlášky na studium španělštiny. Na jedné škole v kombinaci s portugalštinou a na druhé s žurnalistikou. U přijímacích zkoušek se s konečnou platností zjistí, jaké jsou moje jazykové schopnosti a jaká bude má budoucnost.

Závěrem tedy nezbyvá nic jiného než poblahopřát k vynikajícímu úspěchu v soutěži, popřát hodně štěstí u zkoušek a poděkovat za rozhovor. *M. M.*

dem, uvědomili jste si, že zoologické zahrady byly téměř půl roku od podzimu zavřené? Řada z nich má díky tomu finanční problémy, protože život uvnitř se nezastavil. Zvířata potřebují každodenní péči, která je nesmírně

nákladná. Připravujeme tedy krátké informativní video, které by s touto situací seznámilo i širokou veřejnost. Sledujte www.gkj.cz a <https://www.facebook.com/gymkoi/>

- Háčkujeme zvířátka, která bychom rádi v červnu prodávali a výtěžek věnovali na podporu chovu ohrožených zvířat. Informace budeme opět zveřejňovat na stránkách školy a na Facebooku. Budeme rádi, když se do této charitativní akce zapojíte.

- V květnu budeme také jezdit na kole

na podporu ohrožených zvířat díky sportovní výzvě našeho gymnázia. Za každý ujetý kilometr, který nám nahlásíte, vložíme do našeho sbírkového konta 1 Kč. Zapojit se mohou žáci a studenti naší školy, ale i široká veřejnost.

- Pokud nám to epidemiologická situace dovolí, rádi bychom ještě v tomto roce stihli sběr papíru, výtěžek by opět šel na podporu ochrany přírody a ohrožených druhů. Podrobnější informace budou opět zveřejněny na

stránkách školy a na Facebooku.

Všechny tyto aktivity realizujeme nejenom v rámci Světové školy, ale také pod novým projektem Aktivní občanství v globálních souvislostech, ve kterém spolupracujeme s organizací ARPOK, o. p. s. Projekt podpořila Nadace OSF v rámci programu Active Citizens Fund, jehož cílem je podpora občanské společnosti a posílení kapacit neziskových organizací. Program je financován z Fondů EHP a Norska.

D. Dýmalová

ZUŠ KOJETÍN ZÁKLADNÍ UMĚLECKÁ ŠKOLA KOJETÍN

Lajkujte naše zpěvačky v soutěži „Hlas Česka“

Hlas Česka je pěvecká soutěž, jediná svého druhu v ČR a SR. Tento ročník, probíhá on-line formou, zasláním videí, které můžou vyhrát cenu veřejnosti skrze získání co největšího počtu lajků na YouTube kanále Hlas Česka.

Mezi soutěžící se zařadila také naše učitelka Kateřina Zonová, která soutěží v kategorii vlastní tvorba se skladbami: Napůl splněný sen a Nebe nechám hrát.

Spolu s učitelkou Kateřinou Zonovou se účastní soutěže Hlas Česka také žáčky pěveckého oddělení ZUŠ Kojetín.

V kategorii klasický zpěv nás reprezentují žákyně učitelky Barbory Úlehlové a Kateřiny Zonové: Viktorie Vágnerová, Ela Nosková, Elen Chyliková a Anička Hrušáková.

V kategorii moderní zpěv můžete posílat své lajky Anitě Polišínské.

Kateřinu Zonovou i naše žáčky pěveckého oddělení podpoříte, když jim dáte pod konkrétní video lajk a dál jej můžete šířit na sociálních sítích.

Soutěž o cenu veřejnosti bude ukončena 13. května 2021 v 00:00.

Odkazy na videa najdete na YouTube kanále Hlas Česka i na webových stránkách ZUŠ Kojetín.

Všichni můžeme pomoci kojetínským zpěvačkám ke skvělému umístění. Video, které obdrží nejvíce lajků, vyhraje cenu veřejnosti. Proto neváhejte a podpořte kojetínské zpěvačky!

Vaše ZUŠka

ddm
dům dětí a mládeže
KOJETÍN

DŮM DĚTÍ A MLÁDEŽE KOJETÍN INFORMUJE

Duha pro domeček

Děti malovaly duhu nebo duhovou vílu. Ty zavěsily na připravené provázky na zdi budovy. Během tří týdnů donesly děti 31 krásných duhových obrázků. Pokud napsaly na své dílo adresu, dostaly dopis s malou odměnou do schránky. Každý obrázek nám udělal radost.

Velikonoční stromek

S velikonočním stromkem se dříve procházela děvčata na Květnou neděli po vesnici a koledovala. Léto, líto, létečko... to jsou názvy pro ozdobený živý stromek, který se tradičně tento den přinášel ozdobený do vesnice, a který měl symbolizovat život a příchod jara.

Před budovou jsme umístili dva stromky jako jarní dekoraci, jeden jsme vyzdobili sami a druhý nám pomohli vyzdobit ti, co rádi tvoří a byli ochotni udělat radost svou kraslicí ostatním kolemjdoucím. Během týdne se na větvíčkách objevilo třináct originálních kraslic. Děkujeme za ně a jsme rádi, že jsme mohli přispět do druhého ročníku zdobení stromů kraslicemi vyhlášeného Domem dětí a mládeže v Olomouci. Ti, kteří zavěsili nazdobené vajíčko na stromeček v Kojetíně, přispěli k celkovému počtu 3486 kraslic v Olomouci.

LÉTO 2021

"na maximum"

POBYTOVÉ TÁBORY	
LT Cyprinus Carpio Rakvice 3. 7. - 10. 7. 2021 Cena 3200 Kč	LT Puzzlemánie Olomouc 11. 7. - 16. 7. 2021 Cena 3500 Kč
LT ABBA Tesák 11. 7. - 18. 7. 2021 Cena 4200 Kč	LT Avengers Nejdek 18. 7. - 30. 7. 2021 Cena 4900 / 4700 Kč
	LT Outdoor Lipová-lázně 13. 8. - 19. 8. 2021 Cena 3700 Kč

PŘÍMĚSTSKÉ TÁBORY pro děti od 7 let

LPT Čtyřlístek 19. 7. - 23. 7. 2021 Cena 1000 / 1400 Kč	LPT Záhady s.r.o. 3 16. 8. - 20. 8. 2020 Cena 1000 / 1400 Kč
LPT Mixle z pixle 26. 7. - 30. 7. 2021 Cena 1000 / 1400 Kč	LPT Sportujeme 23. 8. - 27. 8. 2021 Cena 1000 / 1400 Kč
LPT Cirkus 2. 8. - 6. 8. 2021 Cena 1000 / 1400 Kč	
LPT Safari 9. 8. - 13. 8. 2021 Cena 1000 / 1400 Kč	LPT Vodnické pohádky 9. 8. - 13. 8. 2021 Cena 800 Kč od 3 - 6 let

www.ddm.kojetin.cz

DŮM DĚTÍ A MLÁDEŽE KOJETÍN
Svatopluka Čecha 586, Kojetín
tel: 603 459 998

ddm
dům dětí a mládeže
KOJETÍN

L.svobodova@ddm.kojetin.cz
e.polachova@ddm.kojetin.cz
reditelka@ddm.kojetin.cz

Blíže informace o všech připravovaných akcích najdete na www.ddm.kojetin.cz a facebookových stránkách DDM Kojetín.

PŮJČUJEME!

Dle rozhodnutí vlády ČR půjčujeme od 13. dubna 2021 v těchto dnech:

Úterý 8–12 a 14–18 hodin

Čtvrtek 8–12 a 14–18 hodin

V oddělení pro dospělé čtenáře – obsloužíme i děti

- dodržuje se povolený počet osob v půjčovně (maximálně pět osob)
 - respirátory, dezinfekce a rozestupy dva metry
 - pobyt v knihovně jen po nezbytně nutnou dobu (vrácení a půjčení knih a jiných dokumentů)
 - služba využití internetu není poskytována

Oddělení pro děti a mládež obnoví provoz 26. dubna 2021 v těchto dnech:

Pondělí a středa 13–16 hodin

(omezení z důvodu dlouhodobé pracovní neschopnosti)

Děkujeme za pochopení a těšíme se na vás!

PRÁVĚ PROBÍHÁ

VELKÁ ČTENÁŘSKÁ SOUTĚŽ!

Pozor! Pozor! Malí i velcí čtenáři!

Už máte dost volna a mobilů?

Nabízíme něco víc.

Přijďte do knihovny soutěžit!

„Slavnostně přísahám, že jsem připraven ke každé špatnosti!“ Inspirujte se knižní postavou Harryho Pottera a získejte sedm vitrálů přečtením sedmi knih z naší knihovny. Odměnou vám bude

„Ohnivý pohár“ a další ceny.

„Neplecha“ bude ukončena v září 2021 a v říjnovém Týdnu knihoven proběhne vyhlášení vítězů a předání cen.

Pro více informací, registraci i četbu, se hlase na telefonním čísle 581 762 295, 777 593 984 nebo e-mailem: knihovna-det@meks.kojetin.cz

NOVINKA PRO NAŠE ČTENÁŘE E-KNIHY

Náš katalog Tritius byl nově rozšířen o portál Metis, který umožňuje získat bezplatně e-knihy z produkce Městské knihovny v Praze. Jak vypadá katalogizační záznam, zjistíte na níže uvedeném odkazu – zdroj MLP:

<https://katalog.kojetin.cz/detail/52296...>

Po otevření takového záznamu zjistíte dostupné formáty ke stažení, či prohlížení on-line na internetu. Příjemné počtení!

Více se dozvíte na webových stránkách MěKS Kojetín:
www.mekskojetin.cz/mestska-knihovna
facebooku a rajče.net – Městská knihovna MěKS Kojetín

Junák - český skaut, středisko Kojetín, z. s. vás zve na:

**Letní skautský tábor 2021
ve Vřesovicích u Kyjova**

s tématem

Cesta kolem světa

31.7. – 14.8.2021
pro děti od 6 do 15 let

Cena:

3 500 Kč pro skauty
4 000 Kč pro ostatní

Kontakt pro zájemce:

Lucie Hanáková
tel. 606 460 482
hanak.lucie@email.cz

Antonín Výtiska
tel. 604 390 044
antonin.vytiska@seznam.cz

SKAUT

CÍRKEV ČESKOSLOVENSKÁ HUSITSKÁ

Náboženská obec CČSH Kojetín a Tovačov

„Víra je podstata věcí, v něž doufáme, důkaz skutečností, jež nevidíme. Díky ní naši předkové došli u Boha uznání. Vírou rozumíme, že vesmír byl stvořen Božím slovem, takže to, co vidíme, nevzniklo z ničeho viditelného.“
Židům 11,1-3

Program svátečních setkání v květnu 2021 (v čase „Máje“)

2. 5. 2021 Neděle – 4. po Velikonocích (Cantate)

BOHOSLUŽBY

od 8.15 hodin ve Skalce (sál Obecního domu)
od 10.00 hodin v Husově sboru

6. 5. 2021 Čtvrtek

MÁJOVÁ POBOŽNOST

od 16.00 hodin v Husově sboru

9. 5. 2021 Neděle – Den matek:

5. po Velikonocích (Rogate)

BOHOSLUŽBY

od 10.00 hodin v Husově sboru

13. 5. 2021 Čtvrtek – Nanebevstoupení Páně

MÁJOVÁ POBOŽNOST

od 16.00 hodin v Husově sboru

16. 5. 2021 Neděle – 6. po Velikonocích (Exaudi)

BOHOSLUŽBY

od 10.00 hodin v Husově sboru

20. 5. 2021 Čtvrtek

MÁJOVÁ POBOŽNOST

od 16.00 hodin v Husově sboru

23.5.2021 Neděle – Boží hod Svatodušní (Letnice)

SLAVNOSTNÍ BOHOSLUŽBY

od 10.00 hodin v Husově sboru

27.5.2021 Čtvrtek

LETNIČNÍ POBOŽNOST

od 16.00 hodin v Husově sboru

29. 5. 2021 Sobota

ZAHÁJENÍ LÁZEŇSKÉ SEZÓNY V LÁZNÍCH SKALKA

Žehnání pramenům - ekumenická slavnost

od 14.00 hodin otevřen lázeňský areál
jarmark, stánky, občerstvení, muzika
slavnost začíná ve 14.30 hodin
(lázeňský park ve Skalce „u Pramenů“)

30. 5. 2021 Neděle – 1. po svatém Duchu (Trojiční)

SLAVNOSTNÍ BOHOSLUŽBY

od 10.00 hodin v Husově sboru

„Bůh ať je požehnán – mou prosbu neodmítl,
svou lásku mi neodňal!“ Žalm 66,20

Rádi bychom vás srdečně pozvali k návštěvě všech našich plánovaných setkání, bohužel to nezáleží na nás, ale na tom, zda a jaká budou v konkrétním čase platit mimořádná vládní „koronavirová“ nařízení a opatření.

Děkujeme za pochopení.

Oznámení: Farní úřad CČSH v Kojetíně (Husova 796, kancelář v přízemí) je k dispozici členům (i veřejnosti) v pondělí a ve středu od 9 do 15 hod. Jinak dle dohody. Volejte, laskavě, na telefonní číslo 777 706 511 nebo pište na email: ccsh.kojetin@centrum.cz
Naší sestrou farářkou je Petra Hruš-

ková z Přerova, telefon: 606 207 782
email: petra.hruskova@email.cz

Naše společenství je „otevřené“ všem „hledajícím“!

Podrobnější informace a aktuální data setkání i mnoho dalšího najdete na našich webových stránkách: <http://ccshkojetin.cz/> a v aktuálním čísle Kojetínského zpravodaje: <http://mekskojetin.cz/archiv-casopisu>
Fotogalerie: <https://www.zonerama.com/captainjtc> FB: <https://www.facebook.com/ccsh.kojetin>

Aktuálně z CČSH:

<https://www.aktualne.ccsh.cz/>

Bohoslužby on-line:

<https://www.aktualne.ccsh.cz/bohosluzby-a-promluvy.html> Jiří Pleva

Anekdota měsíce:

Noe byl také konspirátor.

Potom začalo pršet

„Bohatý a bezdětný Mayer zemřel. Celé své jmění odkázal svým třem přátelům s podmínkou, že každý z nich mu dá sto korun do rakve. První byl katolík, druhý evangelík, třetí žid. Po pohřbu se pta notář katolika: „Co jste dal do rakve?“ „Dal jsem tam sto korun ve zlatě.“
„A co vy jste tam dal?“ Stejně se pta evangelika. „Papírovou stokrunku.“
„A co oni tam dali, pane Cohn?“ „Já? No, co bych tam dal? Peníze jsem neměl u sebe, napsal jsem směnku na tři sta korun, dal jsem ji do rakve, a těch dvě stě předelých jsem si vzal.“

Citát měsíce:

Matčina láska k dítěti se nepodobá
ničemu jinému na světě. Nezná zákon
ani slitování, pronásleduje a drtí
všechno, co jí stojí v cestě.

Agatha Christie

Myšlenka měsíce:

Žijete jen tehdy, pokud naleznete
poklad, pro který byste rádi položili
život.

Anthony de Mello

Biblický verš měsíce:

Já jsem s tebou,
abych tě spasil
a vysvobodil,
je výrok
Hospodinu.

Jeremjáš 15,20

INZERCE

ODVOZ A EKOLOGICKÁ LIKVIDACE AUTOVRAKŮ

Vystavení IHNEĎ PLATNÉHO dokladu
ekolikvidace vašeho autovraku **NA MÍSTĚ**

**Vyplatíme vám za váš autovrak
až 1500 Kč**

Autovrakoviště Třebětice – Roman Kamenec

Tel: **777 550 621** ODVOZ VRAKŮ ZDARMA

www.autovrakoviste-trebetice.cz autovrak@centrum.cz

**Ekologická likvidace
autovraků ZDARMA.**
Včetně potvrzení na místě.

500 až 1500 Kč za váš vrak

Odvoz ZDARMA.

Dobrotice 776 719 631

Staré pivní
lahve • sklenice • krýgly...

Sbírám a koupím staré pivní lahve s litými
nápis, sklenice, krýgly, štamprle, pivní tácky,
předválečné pohlednice...

tel.: 734 282 081

e-mail: prema.lahve@seznam.cz

KOUPÍM GARÁŽ V KOJETÍNĚ

PRO VLASTNÍ POTŘEBU
POD MOŠTÁRNOU
NEBO NA ULICÍCH
NOVÁ NEBO RŮŽOVÁ

Telefon: 774 556 081

HLINÍKOVÉ, PLASTOVÉ OKNA A DVEŘE

**TRADICE
OD ROKU 1993**

**PŘIJMEME
DĚLNÍKY DO VÝROBY
V KŘENOVICÍCH**

Telefon: 773 791 277

e-mail: kovac@abxokna.cz

SPRING WALK

ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ

**Máte právní problém
a nevíte si s ním rady?
Potřebujete odborně,
rychle a dobře poradit?**

*Pokud ano,
neváhejte se na nás obrátit
a my Vám rádi pomůžeme.*

*Našich klientů si vážíme
a jednáme na rovinu.*

ADVOKÁTI V KOJETÍNĚ – JSME TU PRO VÁS

**V průběhu května otevíráme novou pobočku advokátní kanceláře Spring Walk s.r.o.
na adrese Masarykovo náměstí 55, Kojetín.**

Mezi naše služby patří:
poradenství od rodinného
práva přes občanské, obchodní,
správní i trestní, zastupování
před soudy a úřady, tvorba
právních dokumentů a smluv
i mnohá další.

Právo není jenom věc, která
nás baví. Umíme i reality.
Přijete si prodat Vaši současnou
nemovitost nebo koupit novou
a chcete, aby vše proběhlo bez
komplikací? Pomůže Vám naše
realitní kancelář.

Otevřeno máme každé pondělí
a středu od 9-17 hod.
Pokud by Vám uvedený
čas nerychloval, je možné
se domluvit na jiném termínu
po předchozí dohodě.

telefon: (+420) 533 555 353 • email: info@springwalk.cz • www.springwalk.cz

Rádi Vás uvítáme!
Spring Walk, iadvokáty můžete mít rádi.

POHLEDEM FOTOGRAFA

Podběl lékařský

Pomněnka lesní

Polák velký

Užovka obojková

Vážka červená

Jinan dvoulaločný

Foto: Jiří Šírek

FOTOKVÍZ POZNÁTE KOJETÍN?

Fotografie z čísla 4/2021:

č. 1 Parní a vanové lázně na Hrázi, které zde byly založeny už v roce 1603. V roce 1900 byly lázně přestavěny a zmodernizovány. Fotografie pochází z roku 1908.

č. 2. Kojetínský mlýn při velké vodě po roce 1915.

č. 3 Kojetínský mlýn při velké vodě po roce 1915, kdy byla postavená zděná část (uprostřed) místo dřívější dřevěné.

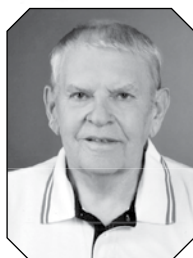
č. 4 Bývalý dům obchodníka J. Kotoučka na Masarykově náměstí č. 35, foceno kolem roku 1905. Dnes pravá část obchodu Moravel.

č. 5 Slavnost v sokolské zahradě, konec 20. let 20. století. V pozadí dnešní ulice Nová s již nestojícími stodolami.

VZPOMÍNKY

S cizí vůle každý na svět, proti vůli zase nazpět...

Dne 22. dubna 2021 nás ve věku nedožitých osmdesátin navždy opustil sběratel a fotograf, velký kojetínský patriot, mecenáš muzea a člověk s dobrým srdcem

„Dědek“ Emil Dostalík

Kdo jste ho znali, vzpomeňte s námi. Syn Petr s rodinou.
S úctou vzpomínají kamarádi z Městského kulturního střediska Kojetín.

Kdo byl milován, nebude nikdy zapomenut. Jen láska zůstává, ta smrti nezná...

Dne 22. května 2021 uplynuly již tři roky plné bolesti a smutku, kdy nás navždy opustil náš milovaný manžel, tatínek, dědeček, pradědeček a strýc

pan Václav Cibulka

S láskou a úctou stále vzpomínají a nikdy nezapomenou manželka Zdena, dcera Zdena Peterková, vnuk Milan Peterka s manželkou Petrou, vnuk Václav Peterka, pravnučky Anička, Eliška a Barborka a rodina Kurfurstova.

*Až tady nebudu, zmizí jak sen, co jsem si ponechal pro sebe jen.
Až tady nebudu, žít bude dál v druhých, co jsem jim v životě dal.*

Dne 5. května 2021 uplynulo deset let od úmrtí syna, tatínka, bratra

pana Jaroslava Kratochvíla

Vzpomíná maminka, dcery Tereza a Karolína, sestry s rodinami a kamarádi.

Už jen kytičky květů na hrob Ti můžeme dát, zapálit svíci a tiše vzpomínat.

Dne 3. května 2021 vzpomeneme 11. smutné výročí úmrtí manžela, tatínka a dědečka

pana Vladimíra Svízely

Stále vzpomíná manželka a syn s rodinou

Bolest zná jen málo slov a smutek nejtěžší je jako kámen němý...

Dne 6. května 2021 by se dožil 80 let

pan Antonín Tomek z Kojetína

S láskou stále vzpomínají manželka Emílie, syn Antonín a dcera Milena s rodinami, sestra Anna Pospíšilová a švagrové Božena a Marie s rodinami.

Zároveň jsme v únoru 2021 vzpomněli na sté výročí od narození

pana Stanislava Škařupy

Vzpomínají rodiny Mrňkova, Tomkova a Krajčova.

Dne 15. května 2021 to bude 26 roků, co zemřel

pan Karel Večerka z Kojetína

dne 25. srpna 2021 by se dožil 78 let.

Stále vzpomíná sestra Zdeňka s rodinou.

Dne 26. března 2021 jsme si připomněli 100. výročí od narození

paní Milady Fiuryové

a zároveň si dne 12. června 2021 připomeneme 100 let od narození

pana Vladimíra Fiury

Stále vzpomínají dcery Marie a Jana s rodinami
a vnučata s pravnoučaty od synů Vladimíra a Františka.

Foto: Radek Tichý

Kojetínský zpravodaj, měsíčník, periodický tisk územního samosprávného celku Města Kojetín, vychází v nákladu 600 výtisků. Adresa vydavatele i redakce: Městské kulturní středisko Kojetín, příspěvková organizace, nám. Republiky 1033, PSČ 752 01. IČ: 00368903. Telefon: 581 762 046, 774 001405, e-mail: zastupce@meks.kojetin.cz Odpovědný redaktor: Hana Svačinová. Redakční rada: Mgr. Olga Odehnalová, Ing. Jiří Šírek, Milan Zahradník. Úvodní fotografie: www.kojetin.cz Vychází vždy 1. týden v měsíci. Cena: 12 Kč. Povoleno Ministerstvem kultury pod evid. číslem MK ČR E 12649. Grafická úprava a sazba: MěKS Kojetín, tisk: Petr Brázda - vydavatelství Břeclav. www.meks.kojetin.cz/kojetinsky-zpravodaj Za podepsané články i zkratku si zodpovídají autoři sami, názory nemusí být totožné s názory redakce.

